

Prat. Stelian Gheorghe
Bucuresti
PANIHIDA

CUPRINZÂND

**SFINTELE SLUJBE DE ÎNMORMÂNTARE
ȘI POMENIRE**

TIPĂRITĂ ÎN VREMEA PĂSTORIEI

ÎNALT PREA SFINȚITULUI NICODIM

PATRIARHUL ROMÂNIEI

CU

APROBAREA SFÂNTULUI SINOD

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE AL
BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

BUCUREȘTI

1 9 4 8

S'a tipărit PANIHIDA, cartea slujbelor de
înmormântare și pomenire, în anul mântuirii 1948,
sub păstoria Înalt Prea Sfințitului

D. D. NICODIM

Patriarhul României

în teascurile Tipografiei Sfintei Episcopii a
Râmnicului Noul Severin
Episcop Locotenent fiind
P. S. ATHANASIE BÂRLĂDEANUL

prin grija

COMITETULUI INSTITUTULUI BIBLIC
și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române

P. S. Athanasie Bârlădeanul

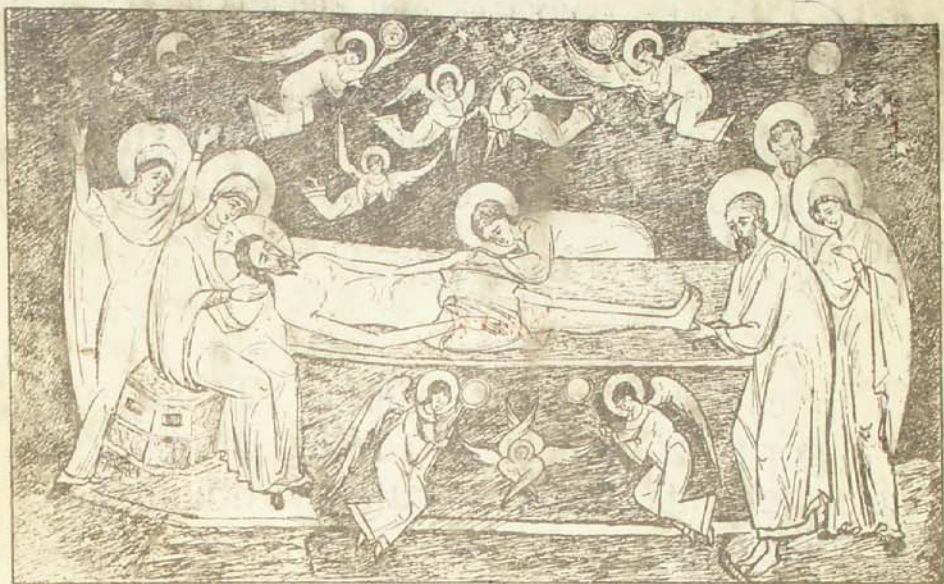
Delegatul Sfântului Sinod

Profesorul I. D. Ștefănescu
Arhimandritul Dr. Vasile Vasilachi
Preotul Dr. Dimitrie Fecioru
Asistent Universitar Iorgu D. Ivan
Membri

Diaconul Atanasie Preda

Administratorul Institutului

Această carte de slujbă, reproduce, cu îmbu-
nătățiri, textul edițiilor mai vechi; gravurile sunt
opera elevilor Școalei Superioare de Pictură Bise-
ricească a Sfintei Arhiepiscopii a Bucureștilor; corec-
turile sunt lucrarea Tipografiei Sfintei Episcopii a
Râmnicului, și pentru greșelile rămase, cerem iertare.

SLUJBA INMORMÂNTĂRII MIRENILOR

Când moare vreunul din creștini, rudeniile cheamă îndată pe preot. Acesta venind la casa unde se află mortul, își pune epitrahilul și cădînd trupul mortului și pe cei de față, zice: Binecuvîntat este Dumnezeuul nostru... **Cîntăreții zic: Amin. Apoi: Sfinte Dumnezeule... Prea Sfîntă Treime... Tatăl nostru... Preotul: C**ă a Ta este împărăția... **Și îndată troparele acestea:**

Cu duhurile dreptilor celor ce s'a săvârșit, odihnește, Mîntuitorule, sufletul adormitului robului Tău, păzindu-l pe dînsul întru viața cea fericită, care este la Tine, Iubitorule de oameni.

Intru odihna Ta, Doamne, unde toți sfinții Tăi se odihnesc, odihnește și sufletul robului Tău, că Însuți ești iubitor de oameni.

Slavă...

Tu ești Dumnezeu, Carele Te-ai pogorît la iad și ai deslegat durerile celor ferecați, Însuți și sufletul robului Tău îl odihnește.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Una curată și prea nevinovată Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire, roagă-L să mântuească și sufletul robului Său.

Apoi preotul zice această ectenie:

Miluește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție auzi-ne și ne miluește.

Cântăreții: Doamne miluește, **de trei ori.**

Incă ne rugăm pentru odihna sufletului adormitului, robul lui Dumnezeu (**N**) și pentru ca să se ierte lui toată greșala cea de voie și cea fără de voie.

Cântăreții: Doamne miluește, **de trei ori.**

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletul lui unde dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu și împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lui, la Hristos Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeul nostru să-i cerem.

Cântăreții: Dă Doamne.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Cântăreții: Doamne miluește.

Preotul zice această rugăciune:

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Carele ai călcat moartea și pe diavol l-ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale, Însuți, Doamne, odihnește sufletul adormitului robului Tău (**N**) în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, necazul și suspinarea; și toată greșala ce-a făcut el cu cuvântul sau cu lucrul sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-l. Că nu este om care să viețuiască și să nu greșască, că numai Tu Însuți ești fără de păcat, dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău adevărul.

Domnului să ne rugăm.

Cântăreții: Doamne miluește.

Preotul zice **vozglasul:**

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormitului robului Tău (**N**), Hristoase Dumnezeuul nostru și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început și prea Sfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: A min. S lavă... Și acum...
Doamne miluește **de trei ori**, P ărinte bine-cuvîntează.

Preotul face otpustul așa:

Cela ce a înviat din morți, Hristos adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Sale, ale sfinților și întru tot lăudaților apostoli, ale prea cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri și ale tuturor sfinților, sufletul celui mutat dela noi, robul său (**N**), în corturile dreptilor să-l așeze, în sânurile lui Avraam să-l odihnească, cu dreptii să-l numere, iar pe noi să ne miluească ca un bun și de oameni iubitor.

*
* *
*

Și de sânt gata toate ale înmormântării, preotul iarăși face început: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... **Cântăreții zic:** Amin, apoi cântă lin și duios: Sfinte Dum-

nezeule. Apoi ridică trupul mortului și îl duc la Biserică; înainte merg preoții cu făclii și diaconul cu cădelnița. Iar când ajung la Biserică pun trupul în pridvor și încep Psalmul 90:

Cel ce locuești sub acoperământul Celui prea înalt și odihnești sub umbra Celui atotputernic, zi către Domnul: „Tu ești scăparea mea, Tu ești apărătorul și Dumnezeuul meu, în Care nădăjduiesc eu!“. Că el te izbăvește de lațul vânătorului și de molima cea ucigătoare; cu penele sale te umbrește și sub aripile Lui ești scutit de primejdie, că adevărul lui e scut și pavază. Nu te vei teme de nălucă noaptea, de săgeata ce zboară ziua; de ciurma ce se încuibază în negură, și de molima ce bântuie spre miazăzi. Cădea-vor mii la stânga ta și la dreapta ta zeci de mii, iar de tine moartea nu se va apropia, ci vei căuta cu ochii tăi și pedepsirea păcătoșilor vei vedea, pentrucă ai zis: „Doamne, Tu ești scăparea mea“ și ți-ai ales de liman pe Cel prea înalt. De aceea niciun rău nu te va ajunge și boala nu se va apropia de casa ta. Că a poruncit El îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale. Și pe mâni te vor ridica ca să nu lovească de piatră piciorul tău. Peste aspidă și vasilisc vei pași și vei călca peste lei și peste balauri. „Pentrucă m’a iubit, îl voi izbăvi“ zice Domnul despre tine. „Apăra-l-voi, că a cunoscut numele meu. Când va striga către mine, îl voi auzi și la vreme de necaz voi fi cu dânsul, mântui-l-voi și-l voi preamări. Încărca-l-voi de zile multe și-i voi arăta lui mântuirea mea“.

Slavă... Și acum... Aliluia de trei ori. Și apoi cu glas mare: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale... Ferice de cei ce-și păzesc neprihănită calea... Aliluia.

Și cântă starea întâia a Psalmului 118, pe glasul al 6-lea, iar după fiecare stih se zice: Aliluia.

† Ferice de cei ce-și păzesc neprihănită calea,
care urmează legea Domnului.

Ferice de cei ce păzesc învățăturile Lui, de
cei ce-L caută cu toată inima.

Că aceia nu fac fărădelege, ci umblă în căile Lui.

Tu ai poruncit ca legiuirile Tale să fie păzite
cu sfințenie.

O, de s'ar îndrepta căile mele, spre paza le-
giuirilor Tale!

A atunci nu m'aș rușina în fața oricăreia din po-
runcile Tale!

Ci te-ași lăuda cu inimă credincioasă, învățând
judecățile Tale cele drepte.

Legiuirilor Tale voi fi credincios, nu mă părăsi
pentru totdeauna.

Cum va păstra un tânăr curată calea sa? Po-
vățuindu-se de cuvântul Tău.

Cu toată inima mea Te-am căutat, nu mă lăsa
să mă abat dela poruncile Tale!

Primit-am cuvântul Tău în inima mea, ca să
nu greșesc înaintea Ta.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă legiui-
rile Tale!

Cu buzele mele am vestit toate hotărârile gurii
Tale!

Căci păzirea hotărârilor Tale îmi dă mai multă
desfătare decât toată bogăția.

În poruncile Tale pătrunde cugetul meu și ochii
mei urmăresc cărările Tale.

La legile Tale voi cugeta și nu voi uita cuvîn-
tele Tale.

Arată milă robului Tău și voi trăi și cuvintele
Tale le voi păzi!

Deschide ochii mei ca să văd minunile din le-
gea Ta!

Nemernic sânt eu pe pământ, nu ascunde de
mine poruncile Tale.

† Istovit este sufletul meu pururea de dorul judecăților Tale.

Certat-ai pe mândrii cei blestemați, care se abat dela poruncile Tale.

Ia de pe mine ocara și defăimarea, că învățăturile Tale le-am păzit.

Zădarnic stau boierii și mă clevetesc, că robul Tău se îndeletnicește cu învățăturile Tale.

Desfătare îmi sânt învățăturile Tale și poruncile Tale sânt povățuitorii mei.

Sufletul meu e aruncat la pământ, ridică-mă după făgăduința Ta!

Căile mele Ți-am mărturisit și m'ai auzit, învăță-mă poruncile Tale!

Fă-mă să pricep calea legiurilor Tale și la minunile Tale voi cugeta.

† Intristarea istovește sufletul meu: întărește-mă după cuvântul Tău!

Depărtează dela mine calea minciunii și dăru-ește-mi să urmez legea Ta!

Calea adevărului mi-am ales și judecățile Tale nu le-am uitat.

Lipitu-m'am de învățăturile Tale, nu lăsa, Doamne, să fiu rușinat!

Pe calea poruncilor Tale voi alerga, că prin ele ai desfătat inima mea.

Învăță-mă, Doamne, calea legilor Tale și mă voi ține pururea de dânsa.

Dă-mi pricepere să înțeleg legea Ta și o voi păzi cu toată inima mea.

Povățuește-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta e dorirea mea.

† Pleacă inima mea la învățăturile Tale, iară nu la dorința de câștig.

Abate ochii mei dela deșertăciuni și mă înviorază în căile Tale!

Implinește făgăduința dată robului Tău, pentru frica ce o am înaintea Ta.

Depărtează dela mine ocara ce mă întristează, că judecățile Tale sânt bune.

Iată, am dorit să împlinesc poruncile Tale, înviorează-mă cu dreptatea Ta!

Să vie peste mine mila Ta, Doamne, și mântuirea Ta după făgăduința Ta.

Și voi da răspuns celor ce mă ocărăsc, că nădăjduesc în cuvântul Tău.

Nu lua de tot cuvântul adevărului din gura mea, că judecățile Tale sânt nădejdea mea.

Păzi-voi legea Ta pururea, în veac și în veacul veacului.

Umbla-voi întru lărgime, că poruncile Tale le-am căutat.

Înainte regilor voi spune învățătura Ta și nu mă voi rușina.

Desfăta-mă-voi întru poruncile Tale, pentru că foarte, foarte-mi sânt iubite.

Ridica-voi mânilor mele la poruncile Tale, pe care le iubesc și la legile Tale voi cugeta.

Adu-Ți aminte de cuvântul dat robului Tău, în care mi-ai poruncit să nădăjduesc.

Aceasta mă mângâie la vreme de necaz, că cuvântul Tău îmi dă viață.

Cei mândri m'au batjocorit peste măsură, dar dela legea Ta nu m'am abătut.

Adusu-mi-am aminte de judecățile Tale cele din veac și m'am mângâiat, Doamne!

† Mâhnirea mă cuprinde când văd pe cei răi care părăsesc legea Ta!

Îvățăturile Tale erau cântecele mele prin locurile pribegiei mele.

Și noaptea mi-aduceam aminte de numele Tău și păzeam legea Ta, Doamne!

Aceasta se petrecea cu mine, pentru că păzeam poruncile Tale.

Zis-am: Partea mea, Doamne, e să păzesc cuvintele Tale.

Din toată inima mă rog feței Tale, miluește-mă după cuvântul Tău!

Cercetatu-mi-am cărările mele și mi-am îndreptat pașii spre învățăturile Tale.

Grăbitu-m'am și n'am pregetat, să împlinesc poruncile Tale.

Lațurile celor răi m'au vânat, dar legea Ta n'am uitat.

In miezul nopții m'am sculat să Te slăvesc, pentru judecățile Tale cele drepte.

† Părtaș sânt cu toții cei ce se tem de Tine și cu cei ce păzesc poruncile Tale.

De mila Ta, Doamne, e plin pământul, învăță-mă să păzesc poruncile Tale.

Făcut-ai bine robului Tău, după făgăduința Ta, Doamne!

Invață-mă buna pricepere și înțelepciunea, căci cred în poruncile Tale.

Inainte de a suferi am păcătuit, dar acum păzesc cuvântul Tău.

Bun și binefăcător ești, Doamne, învăță-mă legile Tale.

Trufașii născocesc minciuni împotriva mea, eu însă cu toată inima păzesc poruncile Tale.

Inima lor e nesimțitoare ca seul, iar eu mă mângâi cu legea Ta.

Bine e că m'ai smerit, căci am învățat să păzesc legea Ta.

Mai scumpă-mi este legea gurii Tale decât mii de comori de aur și de argint.

Slavă... Și acum... După aceea ectenia: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm. **Încă ne rugăm pentru odihna... și celelalte, apoi rugăciunea: Dumnezeu! duhurilor... și vozglasul, așa cum s'a arătat la pag. 3.**

In urmă începem a doua stare pe glasul al 5-lea; iar după fiecare stih zicem: **Miluește pe robul Tău.**

† Măinile Tale m'au făcut și m'au zidit, înțelepțește-mă și voi învăța poruncile Tale!

Cei ce se tem de Tine se bucură când mă văd, căci în făgăduințele Tale nădăjduesc.

Cunoscut-am, Doamne, că judecățile Tale sânt drepte și că după dreptate m'ai pedepsit.

Fie dar mila Ta mângâierea mea, precum ai făgăduit robului Tău.

Să vie peste mine îndurările Tale și voi trăi, căci legea Ta este mângâierea mea.

Rușinați să fie trufașii ce fără vină mă apasă, căci învățăturile Tale le cercetez.

Să se întoarcă la mine cei ce se tem de Tine și cei ce cunosc învățăturile Tale.

Fie inima mea fără prihană sub povața poruncilor Tale, ca să nu fiu rușinat.

Sufletul mi se istovește în așteptarea ajutorului Tău, dar în făgăduința Ta nădăjduesc mereu.

Păenjenitu-mi-s'au ochii așteptând făgăduința Ta și mi zic: Când oare mă voi mângâia?

† **A**juns'am ca o piele pusă la fum, dar legile Tale nu le-am uitat.

Câte sânt oare zilele robului Tău și când vei osândi oare pe prigonitorii mei?

Spusu-mi-au călcătorii de lege bârfeli, dar nu sânt ca legea Ta, Doamne.

Toate poruncile Tale sânt adevăr. Ajută-mi că pe nedrept sânt prigonit.

Puțin de nu m'au șters de pe pământ, dar poruncile Tale nu le-am părăsit.

Dăruește-mi viață după mila Ta și învățăturile Tale voi păzi.

Pentru vecie, Doamne, cuvântul Tău a întărit cerurile.

Tu ai întemeiat pământul și rămâne, adevărul Tău rămâne din neam în neam.

Prin porunca Ta până azi toate se țin, că toate sânt slugile Tale.

De n'ar fi fost legea Ta mângâierea mea, aș fi pierit în necazurile mele.

Niciodată nu voi uita poveștile Tale, căci prin ele-mi dai viața.

† **A**l Tău sânt eu, mântuește-mă, că poruncile Tale am căutat.

Necredincioșii mă pândesc să mă piardă, iar eu cercetez învățăturile Tale.

La toată desăvârșirea am văzut sfârșire, numai porunca Ta sfârșit nu are.

Cât am iubit legea Ta, Doamne, toată ziua ea-i gândirea mea.

Căci mă face mai înțelept decât vrăjmașii mei și niciodată nu mă părăsește.

Ajuns-am mai învățat decât toți învățătorii mei, pentru că învățăturile Tale sânt gândirea mea.

Mai priceput decât cei bătrâni am ajuns, pentru că păzesc poruncile Tale.

Dela toată calea rea am oprit picioarele mele, ca să urmez cuvintele Tale.

† **D**ela judecățile Tale nu m'am abătut, că Tu ești învățătorul meu.

Cât de dulci sânt cuvintele Tale pentru gât-lejul meu! Pentru gura mea ele-s mai dulci ca mierea.

Poruncile Tale mă fac priceput, pentru aceea am urît toată calea cea mincinoasă.

Cuvântul Tău e făclie picioarelor mele și luminează pentru cărările mele.

Jurat-am să păzesc judecățile Tale cele drepte și mă voi ține de jurământul meu.

Intristat sânt peste măsură, Doamne, viază-mă după cuvântul Tău!

Binevoiește, Doamne, a primi jertfa de bună voie a gurii mele și mă învață judecățile Tale.

Sufletul mi-i pururea în primejdie, dar legea Ta n'am uitat.

Cei nelegiuți curse mi-au întins, dar dela poruncile Tale n'am rătăcit.

Moștenit-am pe vecie învățăturile Tale, că ele-s bucuria inimii mele.

† **P**us-am gând în inima mea să păzesc poruncile Tale, că aceasta aduce răsplata veșnică.

Născocirile omenești le urăsc, iar legea Ta o iubesc.

Tu ești adăpostul și scutul meu și în cuvântul Tău nădăjduesc eu.

Depărtați-vă de la mine cei nelegiuți, că voi păzi poruncile Dumnezeului meu.

Sprijinește-mă după cuvântul Tău ca să trăiesc și nu lăsa să fiu rușinat în nădejdea mea.

Ajută-mi și mă voi mântui și pururea voi lua aminte la legile Tale.

Disprețuit-ai pe toți cei ce se depărtează de legea Ta, că născocirile lor sânt mincinoase.

Ca sgura ai măturat pe cei răi de pe pământ, deaceea am iubit învățăturile Tale.

De frica Ta mi se încrâncenă carnea și mă tem de judecățile Tale.

Făcut-am judecată și dreptate, nu mă da celor ce-mi fac strâmbătate!

Ia sub ocrotirea Ta binele robului Tău, ca să nu mă nedreptățească cei mândri.

Ochii mi se sting așteptând mântuirea Ta și dreptatea ce mi-ai făgăduit.

Fă milă cu robul Tău după bunătatea Ta și mă învață legiuirile Tale.

Robul Tău sânt eu, înțelepțește-mă ca să pricep învățăturile Tale.

† Venit-a vremea să lucreze Domnul, că oamenii au stricat legea Ta.

Eu însă am iubit poruncile Tale mai mult decât aurul și pietrele scumpe.

Deaceea la învățăturile Tale am alergat și toată calea nedreaptă am urât.

Minunate-s învățăturile Tale! Deaceea le cercetează sufletul meu.

Descoperirea cuvintelor Tale luminează și dă înțelepciune celor nevinovați.

Gura mea am deschis și am suspinat, că de poruncile Tale am însetat.

Slavă... Și acum... După aceea ectenia: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna... și celelalte, apoi rugăciunea: Dumnezeul Duhurilor... și vozglasul, așa cum s'a arătat la pag. 3.

**În urmă începem a treia stare, glasul al 3-lea;
iar după fiecare stih zicem: Numele Tău, Aliluia.**

**† Caută spre mine și mă miluește cum cauți
spre cei ce iubesc numele Tău.**

Intărește pașii mei să urmeze cuvântul Tău și
să nu mă stăpânească nicio fărădelege.

Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor și voi
păzi poruncile Tale.

Fă să strălucească fața Ta peste robul Tău,
și mă învață legiuirile Tale.

Râuri de apă varsă ochii mei, pentru că nu se
păzește legea Ta.

Drept ești, Tu, Doamne, și drepte sânt jude-
cățile Tale!

Învățăturile date de Tine sânt dreptate și întru
totul prea adevărate.

Topitu-m'am de râvnire văzând că vrăjmașii
Tăi nesocotesc învățăturile Tale.

Cuvântul Tău e lămurit și curat și robul Tău
l-a iubit și l-a prețuit.

**† Mic și neluat în seamă am fost, dar legile
Tale nu le-am uitat**

Dreptatea Ta e dreptate în veac și legea Ta
e adevărul curat.

Necazuri și nevoi de mă împresoară, poruncile
Tale sânt mângâierea mea.

Dreptatea învățăturilor Tale e veșnică, dă-mi
înțelepciune și voi trăi.

Chematu-Te-am din toată inima mea, auzi-mă,
Doamne, și voi păzi așezămintele Tale.

**Către Tine am strigat, mântuește-mă și voi urma
legiuirile Tale.**

Până nu răsar zorile Te chem, căci în cuvântul
Tău nădăjduesc.

Înainte de straja dimineții deschid ochii mei,
ca să-i adâncesc în învățăturile Tale.

**† Auzi, Doamne, glasul meu, după bunătatea
Ta și după voința Ta dăruiește-mi viață.**

Apropiatu-s'au cei ce cugetă vicleșuguri și dela legea Ta s'au depărtat.

Aproape ești și Tu, Doamne, și toate poruncile Tale sânt adevăr.

Dela început învățăturile Tale le-am cunoscut, că pe totdeauna le-ai întemeiat.

Vezi strâmtorarea mea și mă izbăvește, că legea Ta n'am uitat.

Ia-mi partea și mă apără; după cuvântul Tău mă înviorează.

Departe este mântuirea de cei păcătoși, că poveștele Tale n'au căutat.

Multe-s îndurările Tale, Doamne, dăruiește-mi viață, după făgăduințele Tale.

Mulți sânt cei ce mă prigonesc și mă necăjesc, dar dela învățăturile Tale nu m'am abătut.

Văzut-am pe vânzătorii ticăloși și m'am scârbit, că cuvintele Tale nu le păzesc.

Vezi cât iubesc poveștile Tale, Doamne, viază-mă după bunătatea Ta.

Adevărul e temelia cuvintelor Tale și toată hotărîrea judecăților Tale e veșnică.

† Boierii mă prigonesc în zadar, că numai de judecățile Tale mă tem.

Bucuratu-m'am de cuvintele tale, ca unul ce dă de avere multă.

Minciuna o urăsc și o disprețuiesc, iară legea Ta o iubesc.

De șapte ori în zi Te laud, Doamne, pentru judecățile Tale cele drepte.

Cei ce iubesc legea Ta de multă pace se vor bucura și nimica nu-i va împiedeca.

În ajutorul Tău, Doamne, nădăjduesc și poruncile Tale le împlinesc.

Sufletul meu urmează învățăturile Tale și le iubește mai presus de toate.

Păzit-am, Doamne, poruncile și legile Tale și toate căile mele sânt înaintea Ta.

Rugăciunea mea, Doamne, ajungă la Tine; întelepțește-mă după făgăduința Ta.

La Tine să străbată cererea mea și mă izbăvește după cuvântul Tău.

Laudă-Ți vor rosti buzele mele, că m'ai învățat poruncile Tale.

Limba mea va vesti cuvântul Tău, că toate poruncile Tale sânt drepte.

Să-mi vie mâna Ta, Doamne, în ajutor, că poruncile Tale am ales.

Dorit-am, Doamne, mântuirea Ta și legea Ta este desfătarea mea.

† Viu va fi sufletul meu și Te va lauda și judecățile Tale vor ajuta mie.

Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

Și îndată se cântă Binecuvântările înmormântării pe glasul al 5-lea.

Bine ești cuvântat, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Ceata sfinților a aflat izvorul vieții și ușa raiului; să aflu și eu calea prin pocăință; eu sânt oaia cea pierdută, chiamă-mă, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Cei ce pe Mielul lui Dumnezeu ați mărturisit și ați fost junghiați ca niște mei, fiind mutați la viața cea neîmbătrânitoare și pururea veșnică, sfinților; Aceluia cu deadinsul, mucenicilor, vă rugați, să ne dăruiască nouă deslegarea datoriilor.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Cei ce ați umblat pe calea cea strâmtă și cu chinuri, toți care întru viață Crucea ca jugul ați luat și Mie Mi-ați urmat cu credință, veniți de luați darurile care am gătit vouă și cununile cerești.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Chipul slavei Tale celei negrăite sânt, măcar deși port ranele păcatelor; miluește zidirea Ta, Stăpâne, și o curățește cu îndurarea Ta și moștenirea cea dorită dăruiește-mi, făcându-mă pe mine iarăși cetățean raiului.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Cela ce cu mâna dintru neființă m'ai zidit, și cu chipul Tău cel dumnezeesc m'ai cinstit; iar pentru călcarea poruncii iarăși m'ai întors în pământ, din carele am fost luat; la cel după asemănare mă ridică, cu frumusețea cea dintâi iarăși împodobindu-mă.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Odihnește, Dumnezeu, pe robul Tău, și-l așează în rai, unde cetele sfinților, Doamne, și dreptii ca luminătorii strălucesc; pe adormitul robul Tău odihnește-l, trecându-i lui toate greșalele.

Slavă...

Pe o Dumnezeire în trei străluciri cu bună credință să o lăudăm, strigând: Sfânt ești, Părinte fără de început, Fiule, cel dimpreună fără de început și Duhule cel dumnezeesc; luminează-ne pe noi, care cu credință slujim Ție, și ne scoate din focul cel veșnic.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, Curată, ceeace ai născut pe Dumnezeu cu trup spre mântuirea tuturor, că neamul omenesc a aflat mântuire prin tine, și noi să aflăm raiul, Născătoare de Dumnezeu, curată și binecuvântată.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ție, Dumnezeule, de trei ori.

Apoi diaconul sau preotul: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm. **Încă ne rugăm pentru odihna... și celelalte, apoi rugăciunea: Dumnezeu! duhurilor... și vozglasul, așa cum s'a arătat la pag. 3. Iară după vozglas cântăm acest tropar, glasul al 5-lea.**

Odihnește, Mântuitorul nostru, cu dreptii pe robul tău, și-l sălășluiește pe dânsul în curțile Tale, precum este scris, trecând ca un bun greșalele lui, cele de voie și cele fără de

voie, și toate cele întru neștiință și întru știință, iubitorule de oameni.

Slavă...

Și toate cele întru neștiință și întru știință, iubitorule de oameni.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce ai răsărit lumii din Fecioară, Hristoase Dumnezeule, și printr'înșă fii luminii ne-ai arătat, miluește-ne pe noi.

Apoi Psalmul 50: Miluește-mă, Dumnezeule.

După Psalm Canonul lui Teofan, al cărui acrostih la Greci este acesta: Cânt celor răposați cântarea a șasea.

Pesna 1, glasul al 6-lea.

Irmos: Ca pe uscat umblând Israil cu urmele...

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israil.

Intru cămarile cerești vitejii mucenici pururea Te roagă pe Tine, Hristoase, pe acest credincios pe care l-ai mutat de pe pământ învrednicește-l să dobândească bunătațile cele veșnice.

Stih: Doamne, odihnește cu dreptii pe adormitul robul Tău.

Cel ce ai înfrumusețat toate, pe mine omul, făptură amestecată între smerenie și între mărire m'ai zidit. Pentru aceasta, Mântuitorule, sufletul robului Tău odihnește-l.

Slavă...

Locuitor și lucrător al raiului din început m'ai rânduit; iară călcând porunca Ta m'ai izgonit. Pentru aceasta, Mântuitorule, sufletul robului Tău odihnește-l.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce din coastă a zidit dintâi pe Eva strămoașa noastră, din prea curatul tău pântece s'a îmbrăcat cu trup, prin carele tăria morții, Preacurată, a stricat.

Pesna 3

Irmos

Nu este sfânt precum tu, Doamne, Dumnezeuul meu, carele ai înălțat crucea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

După lege s'au nevoit mucenicii Tăi, Dă-tătorule de viață, și cu cunună de biruință împodobindu-se, mijlocesc celui ce ntru credință s'a săvârșit mântuire veșnică.

Invăţatu-m'ai mai întâi cu multe minuni
şi semne pe mine rătăcitul, iară mai în
urmă Însuţi umilindu-Te, ca un îndurat,
căutându-mă, m'ai aflat şi m'ai mântuit.

Slavă...

Pe cel ce a venit la Tine din stricăciunea
cea nestătătoare a celor trecătoare, întru
locaşurile cele veşnice, învredniceşte-l, Bu-
nule, cu bucurie a vieţii, îndreptându-l prin
credinţă şi prin har.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Nimeni nu este fără de prihană, precum
Tu Preacurată Maica lui Dumnezeu; că
Tu singură ai zămislit în pântece pe ade-
văratul Dumnezeu cel veşnic, Carele a stri-
cat puterea morţii.

Apoi diaconul sau preotul: Iară şi iară
cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne
rugăm pentru odihna... **şi celelalte, apoi**
rugăciunea: Dumnezeuul duhurilor... **şi voz-**
glasul, aşa cum s'a arătat la pag. 3.

Iar după vozglas, Sedelna, glasul al 6-lea.

Cu adevărat deşărtăciune sânt toate
şi viaţa aceasta este umbră şi vis;
că în deşert se turbură tot pămân-
teanul, precum a zis Scriptura: Când do-

bândim lumea, atunci în groapă ne sălășluim,
unde împreună sânt împărații și săracii.
Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeule, pe
robul Tău acest mutat dela noi, odihnește-l,
ca un iubitor de oameni.

**Slavă... Și acum... a Născătoarei de
Dumnezeu.**

Prea sfântă Născătoare de Dumnezeu, în
vremea vieții mele nu mă lăsa pe mine;
ajutorului omenesc nu mă încredința, ci
singură mă apără și mă mântuește.

Pesna 4.

Irmos: Hristos este puterea mea, Dum-
nezeul și Domnul...

Arătând cunoștința înțelepciunii celei
mai bune și a bunătății celei mult
desăvârșite pentru daruri, Stăpâne,
cetele mucenicilor le-ai numărat împreună
cu îngerii.

Pe acesta ce s'a mutat la Tine, Hristoase,
învrednicește-l a dobândi slava Ta cea
negrăită, unde este locașul celor ce se ve-
selesc și glasul curatei bucurii.

Slavă...

Pe cel mutat de pe pământ, care laudă puterea Ta cea dumnezească, primește-l, făcându-l fiu luminii, și curățește-l de ceața păcatului, mult îndurate.

Și acum... **a Născătoarei de Dumnezeu.**

Locaș prea curat, Biserică cu totul fără prihană, chivot prea sfânt, loc fecioresc de sfințenie, pe Tine frumusețea lui Iacov te-a ales Stăpânul.

Pesna 5.

Irmos: **C**u dumnezească strălucirea Ta...

Ca o jertfă sfințită și ca o pârgă a firii omenești aducându-se mucenicii lui Dumnezeu Celui slăvit, nouă pururea ne mijlocesc mântuire.

Vieții cerești și împărțirii darurilor învrednicește, Doamne, pe credinciosul robul Tău cel adormit, dându-i deslegare de păcate.

Slavă...

Cela ce singur ești din fire făcător de viață, și adâncul cel neurmat al bunătații cu adevărat, pe acesta ce s'a săvârșit învrednicește-l Împărăției Tale, Indurate, Unule cela ce ești fără de moarte.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Tărie și cântare și mântuire s'a făcut celor pierduți, Cel ce s'a născut din Tine, Stăpâna lumii, Carele a izbăvit din porțile iadului pe cei ce cu credință Te fericesc pe Tine.

Pesna 6

Irmos

Marea vieții văzându-se înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig Ție: Scoate din stricăciune viața mea mult milostive.

Pe cruce fiind răstignit ai adunat la Tine cetele mucenicilor, care au urmat patimii Tale, Bunule; pentru aceasta ne rugăm Ție: pe acesta de s'a mutat la Tine odihnește-l.

Când vei veni întru slava Ta cea negră-
ită să judeci înfricoșat toată lumea, binevoiește, Izbăvitorule, pe nori luminat să Te întâmpine credinciosul robul Tău, pe carele l-ai luat de pe pământ.

Slavă...

Izvor de viață ești, Stăpâne, Carele cu bărbăție dumnezească deslegi pe cei

ferecați; pe robul Tău acesta, ce cu credință a venit la Tine, așează-l în desfătarea raiului.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

In pământ ne-am întors călcând porunca lui Dumnezeu cea sfântă, iar prin Tine, Fecioară, la cer de pe pământ ne-am înălțat, scuturând stricăciunea morții.

Apoi diaconul sau preotul ectenia: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna... **și celelalte, apoi rugăciunea:** Dumnezeu duhurilor... **și vozglasul, așa cum s'a arătat la pag 3.** Iar după vozglas, condacul, glasul al 8-lea.

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Icos:

Tu însuși ești fără de moarte Căci ai făcut și ai zidit pe om; iară pământenii din pământ sântem zidiți și în acelaș pământ vom merge, precum ai poruncit Căci ai zidit și

mi-ai zis: că pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământenii mergem, făcând tânguirea cea deasupra gropii cântarea, Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Și iarăși se cântă: Cu sfinții odihnește, Hristoase...

Pesna 7

Irmos: Dătător de rouă cuptorul...

Mucenicii fiind deslegați cu sângele Tău de călcarea poruncii celei dintâi, și stropindu-se cu sângele lor, arătat au închipuit junghierea Ta. Binecuvântat ești Dumnezeuul părinților noștri.

Pe moartea cea semeață o ai omorât, Cuvinte începătorule de viață, primește deci acum și pe acesta ce în credință a adormit, care cântă și zice Ție Hristoase: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

Cela ce m'ai însuflețit pe mine omul cu suflarea cea dumnezească, Doamne atotputernice, pe acest mutat învrednicește-l, Stăpâne, împărăției Tale, ca să-Ți cânte Ție, Mântuitorule: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum.... a Născătoarei de Dumnezeu.

Mai presus de toată făptura Te-ai făcut, Preanevinovată, zămisind pe Dumnezeu, Carele a sfărâmat porțile morții și a frânt încuietorile. Pentru aceasta, Curată, pe tine cu cântări te slăvim credincioșii, ca pe Maica lui Dumnezeu.

Pesna 8

Irmos: Din văpaie rouă ai izvorît tinerilor...

Tărie arătând vitejilor, cu cununi de biruință v'ați înfrumusețat, mucenici ai lui Hristos, purtători de lupte, strigând: Pe Tine Te prea înălțăm, Hristoase, în veci.

Pe credincioșii ce în sfințenie au părăsit viața și s'au mutat la Tine, Stăpânul, primește-i cu blândețe, odihnindu-i ca un îndurat, pe cei care Te prea înalță întru toți vecii.

Slavă...

Binevoiește acum, Mântuitorule, ca toți cei mai nainte adormiți să se sălășluiească în pământul celor blânzi, îndreptând prin credința către Tine și prin dar pe cei care Te prea înalță întru toți vecii.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Prea fericită, Te fericism toți pe Tine, care ai născut pe Cuvântul cel cu adevărat fericit, Carele pentru noi s'a întrupat și pentru aceasta îl prea înălțăm întru toți vecii.

Pesna 9

Irmos:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu puțință oamenilor, spre care nu cutează a căuta oștile îngerești; iar prin Tine, Prea curată, s'a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe care slăvindu-l cu oștile cerești, pe Tine Te fericism.

Nădejdea a întărit cetele mucenicilor, și spre dragostea Ta cu căldură i-ai înălțat mai nainte închipuind acestora, odihna cea cu adevărat neclătită a bunurilor viitoare, de care învrednicește, Bunule, și pe credinciosul ce s'a mutat de aicea.

Strălucirea Ta cea luminoasă și dumnezească binevoiește, Hristoase, să o dobândească acesta ce cu credință s'a mutat, dăruindu-i odihnă, ca un singur îndurat, în sânurile lui Avraam, și învrednicindu-l fericirii celei, veșnice.

Slavă...

Cela ce ești din fire bun și milostiv, voitor de milă și adâncul îndurării, pe cel ce l-ai mutat din locul acesta al răutății și din umbra morții, Mântuitorule, așează-l unde strălucește lumina Ta.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Cort sfânt te cunoaștem pe Tine, Curată, chivot și tabla legii harului, că prin Tine s'a dăruit iertarea celor îndreptați, cu sângele Celui ce s'a întrupat din pântecul Tău, ceeace ești cu totul fără prihană.

Apoi diaconul sau preotul zice ectenia: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna... **și celelalte, apoi rugăciunea:** Dumnezeu duhurilor... **și vozglasul, așa cum s'a arătat la pag. 3.**

Iar după vozglas cântăm idiomelele sfântului Ioan Damaschin:

Glas 1:

Care desfătare lumească rămâne neîmpreunată cu grija? Care mărire stă pe pământ neschimbată? Toate sânt mai neputincioase decât umbra, toate mai înșelătoare decât visurile; într'o clipeală, pe toate acestea moartea le apucă. Ci în-

tru lumina feței Tale Hristoase, și întru îndulcirea frumuseții Tale, pe cel ce l-ai ales, odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Glas 2:

Vai, câtă nevoie are sufletul când se desparte de trup! Vai, cât lăcrămează atuncea și nu este cine să-l miluească pe dânsul! Către îngeri ridicându-și ochii, în deșert se roagă; către oameni mâinile întinzându-și, nu are cine să-i ajute. Pentru aceasta, iubiții mei frați, cunoscând scurtimea vieții noastre, adormitului să-i cerem odihnă dela Hristos, și sufletelor noastre mare milă.

Glas 3:

Toate sânt deșertăciuni cele omenești câte nu rămân după moarte. Nu rămâne bogăția, nu ne însoțește mărirea. Că venind moartea, toate acestea pier. Pentru aceasta lui Hristos Celui fără de moarte să-l strigăm: Pe acesta ce s'a mutat dela noi odihnește-l unde este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Glas 4:

Unde este desmierdarea cea lumească?
Unde este nălucirea celor trecătoare?
Unde este aurul și argintul? Unde este

mulțimea slugilor și strigarea? Toate sânt țărână, toate cenușă, toate umbră. Ci veniți să strigăm Împăratului celui fără de moarte: Doamne, veșnicilor Tale bunătăți învrednicește pe acesta ce s'a mutat dela noi, odihnindu-l întru fericirea cea neîmbătrânită:

Glas 5:

A dusu-mi-am aminte de proorocul ce strigă: Eu sânt pământ și cenușă. Și iarăși m'am uitat în mormânturi și am văzut oase goale și am zis: Oare cine este împăratul sau ostașul, bogatul sau săracul, dreptul sau păcătosul? Ci odihnește, Doamne, cu dreptii pe robul Tău:

Glas 6:

Incepătură și stat mi-a fost mie porunca Ta cea ziditoare; că voind din cea nevăzută și din cea văzută să-mi alcătuești fire vie, din pământ trupul mi-ai zidit și mi-ai dat suflet cu însuflarea Ta cea dumnezească și făcătoare de viață. Pentru aceasta Hristoase, pe robul Tău în laturea celor vii și în corturile dreptilor odihnește-l.

Glas 7:

După chipul și după asemănarea Ta zidind dintru început pe om, l-ai pus în rai să stăpânească peste făpturile Tale;

iară prin zavistia diavolului fiind amăgit s'a împărtaşit mîncării, călcător poruncilor Tale făcându-se. Pentru aceasta iarăși în pămînt, dintru carele a fost luat, l-ai osîndit să se întoarcă, Doamne, și să-și ceară odihnă.

Glas 8:

Plîng și mă tînguesc când gîndesc la moarte și văd în mormânturi zăcând frumusețea noastră cea zidită după chipul lui Dumnezeu, grozavă, neslăvită și fără de chip. O minune! Ce taină este aceasta ce s'a făcut cu noi? Cum ne-am dat stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu adevărat, după porunca lui Dumnezeu, precum este scris, a celui ce dă adormitului odihnă.

Apoi Fericirile pe glasul al 6-lea:

Intre împărăția Ta când vei veni pomenește-ne pe noi, Doamne.

Fericiți cei săraci cu duhul, că acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plîng, că aceia se vor mîngâia.

Fericiți cei blânzi că aceia vor moșteni pămîntul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Pe tâlharul l-ai făcut întâi, Hristoase, cetățean raiului, carele a strigat Ție pe cruce: Pomenește-mă! Pocăinții aceluia învrednicește-mă și pe mine nevrednicul.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Cela ce stăpânești viața și moartea, în locașurile sfinților odihnește pe acesta ce l-ai mutat din ceste trecătoare și mă pomenește când vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți făcătoarii de pace că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Cela ce stăpânești sufletele și trupurile, întru a cărui mână este suflarea noastră, mângâierea celor întristați, odihnește în laturea dreptilor pe acesta ce l-ai mutat.

Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că acelora este împărăția cerurilor.

Hristos să te odihnească în laturea celor vii și ușile raiului să-ți deschidă și moștean împărăției Sale să te arate și iertare să-ți dăruiască de cele ce ai greșit în viață, iubitorule de Hristos.

Fericiți veți fi, când vă vor ocări pe voi și vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind pentru Mine.

Să mergem și să vedem în mormânturi, că oase goale este omul, mâncare viermilor și stricăciune și să cunoaștem ce este bogăția, frumusețea, tăria și podoaba.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Să auzim că strigă Atotțiitorul: Vai de cei ce cearcă să vadă ziua cea înfricoșată a Domnului! Că aceea este întunerec, că cu foc va să lămurească toate.

Slavă...

Tatălui mă închin, Celui cu naștere fără de început și cu purcedere, Celui ce a născut; pe Fiul slăvesc, Cel ce s'a născut; laud pe Duhul Sfânt, Cel ce strălucește împreună cu Tatăl și cu Fiul.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Cum izvorăști lapte din pieptul Tău, Fecioară? Cum hrănești pe Hrănitorul făpturii? Precum știe Cel ce a izvorât apă din piatră, izvoare de ape poporului celui însetat, precum este scris.

Apoi prochimén glas al 6-lea:

Fericită este calea în care mergi astăzi, suflete, că ți s'a gătit ție loc de odihnă.

Sim: **C**ătre Tine, Doamne, voi striga.

Apostolul

Din cartea întâia cea către Tesaloniceni a sfântului Apostol Pavel, cetire.

(Cap. IV, 13-17)

Fraților, nu voiesc să nu știți voi de cei ce au răposat, ca să nu vă întristați că și ceilalți care n'au nădejde. Pentrucă de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa să credem că Dumnezeu pe cei adormiți în credința lui Iisus îi va aduce să fie cu El. Aceasta vă grăim după cuvântul Domnului; că noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom întrece pe cei răposați, căci însuși Domnul, după vestirea dată de un arhanghel și de trâmbița lui Dumnezeu, se va pogori din cer, și cei morți în credința lui Hristos vor învia întâi; după aceea noi cei vii, care vom fi rămași până atuncia, ne vom răpi împreună cu ei în nori, într-o întâmpinare a Domnului în văzduh, și așa pururea vom fi cu Domnul.

Aliluia, pe glas al 6-lea.

Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Evangelia dela Ioan (cap. V, 24-30)

Zis'a Domnul către Evreii care veniseră la Dânsul: Adevărul adevărat vă grăesc: Cel ce ascultă cuvintele mele și crede în Cel ce m'a trimis, are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci a trecut din moarte în viață. Adevărul adevărat vă grăesc, că va veni vremea și a și venit, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cei ce vor auzi vor învia; căci precum Tatăl are viață în sine așa a dat și Fiului să aibă viață în Sine, și l-a dat Lui stăpânire să facă și judecată, pentru că este Fiul Omului. Nu vă mirați de aceasta, căci vine ceasul, în care toți cei din morminte vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și vor ieși cei ce au făcut fapte bune în învierea vieții, iar cei ce au făcut fapte rele în învierea judecății. Nu pot eu să fac dela Mine nimic. Cum aud, așa judec, și judecata mea este dreaptă, căci nu caut voia mea, ci voia Tatălui Celuia ce m'a trimis.

Preotul zice ectenia: Miluește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta. **Încă ne rugăm pentru odihna sufletului robului lui Dumnezeu... și celelalte după cum s'a arătat mai sus.** După terminarea acestora **zice arhiereul sau proestosul de va fi, rugăciunea:** Dumnezeu duhurilor și a tot trupul... **cu glas tare, venind aproape de**

trup, împreună cu dânsul și ceilalți preoți.

Se cuvine a ști, că până când diaconul zice ecteniile, fiecare din preoți citește la rândul său în taină rugăciunea de mai sus, aproape de trup.

Apoi rugăciunile acestea care se citesc de arhiereu; iar nefiind arhiereu se zice de preot.

Doamne Dumnezeu nostru, cea ce cu înțelepciunea Ta cea negrăită ai făcut pe om din țărână și l-ai închipuit într-o podoabă și frum sețe și l-ai înfrumusețat ca pe o cinstită și cerească făptură, spre cuvântare de mărire și buna cuviință a slavei și a împărăției Tale, ca să-l aduci pe el după chip și după asemănare; dar călcând porunca învățaturii Tale, și împărțășit fiind chipului și nepăzindu-l, și pentru aceasta ca să nu fie fără de moarte răutatea, cu iubire de oameni ai poruncit împreunării și amestecării acesteea și negrăitei tale legături acesteea, ca un Dumnezeu al părinților noștri, prin vrerea Ta cea dumnezească să se taie și să se risipească; și sufletul să se mute acolo, de unde și ființa și-a luat, până la obșteasca înviere, iar trupul să se risipească într-acelea dintru care este și alcătuit. Pentru aceasta ne rugăm Ție, Părintelui celui fără

de început, și Unuia-Născut Fiului Tău, și prea Sfântului și celui deoființă și făcătorului de viață Duhului Tău, să nu treci zidirea Ta să fie înghițită de piericiune. Ci trupul să se risipească în pământ dintru care este și lacătuit, iar sufletul să se așeze în ceata dreptilor. Așa, Doamne Dumnezeul nostru, să biruiască mila Ta cea nemăsurată și iubirea de oameni cea neasemănată; și de a căzut robul tău acesta sub blestemul tatălui său, sau al maicii sale, sau sub blestemul său, sau pe vreunul din preoți a amărît și dela dânsul a luat legătură nedeslegată sau în grea afurisanie dela arhieru a căzut și prin nebăgare de seamă și prin lene n'a dobândit iertare, iartă-l pe acesta prin mine păcătosul și nevrednicul robul Tău. Și trupul lui îl desleagă în pământul din care a fost alcătuit; iară sufletul lui îl așează în corturile sfinților. Așa, Doamne Dumnezeul nostru, cela ce ai dat această putere sfinților Tăi ucenici și apostoli, ca să dea iertare păcatelor și ai zis: „Oricâte veți lega și veți deslega, să fie legate și deslegate“, și printr'înșii și nouă păcătoșilor ne-ai dăruit această putere, desleagă pe adormitul robul Tău (N) de păcatul cel sufletesc și trupesc, și să fie iertat și în veacul cel de acum și în cel ce va să fie. Pentru rugăciunile Preacuratei și puru-

rea Fecioarei Maicii Tale și ale tuturor
sfînților Tăi. **Amin.**

Altă rugăciune asemenea.

Stăpâne mult milostive, Doamne
lisuse Hristoase, Dumnezeuul
nostru, cea ce după sfânta
Ta înviere din morți cea de
a treia zi, cu darul Tău, ai
binevoit a da sfînților Tăi ucenici și apo-
stoli cheile împărăției cerurilor și de a lega
și deslega păcatele oamenilor, ca să fie
legate și în cer câte de dînșii pe pămînt
s'au legat, așijderea să fie deslegate și în
cer câte de dînșii pe pămînt s'au deslegat.
Cela ce ne-ai învrednicit și pe noi smeriții
și nevrednicii robii Tăi prin iubirea Ta de
oameni cea negrăită, să fim următori tot
aceluiaș prea sfânt dar și har, ca și noi
asemenea să legăm și să deslegăm cele ce
se întâmplă întru poporul Tău, Insuți prea
bunule Impărate, prin mine smeritul și ne-
vrednicul robul Tău, iartă robului Tău **(N)**
orice a greșit întru această viață ca un om
și lasă lui toate câte cu cuvântul sau cu
lucrul sau cu gândul a greșit, deslegându-i
și legătura care este pusă asupra lui ori
în ce chip ar fi; cu care însuși de sine,
din răpire, sau din altă pricină oarecare
s'a legat pe sine, sau dela arhiereu sau dela

altcineva prin invidia și prin împreună lucrarea vicleanului a suferit o alunecare ca aceasta; binevoiește ca un singur bun și mult milostiv, sufletul lui să se așeze cu sfinții, care din veac Ți-au plăcut Ție, iară trupul să se dea firii celei zidite de Tine. Că bine ești cuvântat și prea slăvit în veci. **A min.**

Și vozglas zis de arhieru sau de întâiul preot: Că Tu ești învierea și viața...

In urmă se face sărutarea și cântăm aceste prosomii glasul al 2-lea: Când de pe lemn...

Veniți, fraților, să dăm mortului sărutarea cea mai de pe urmă, mulțumind lui Dumnezeu; că acesta a ieșit din rudenia sa și de mormânt se apropie, ne mai grijindu-se de cele deșarte și de trupul cel mult pătimitor. Unde sânt acum rudele și prietenii, că iată ne despărțim? Căruia să-i facă odihnă, Domnului să ne rugăm.

Ce despărțire este, o fraților! Ce tânguire, ce plângere în ceasul de acum! Deci veniți să sărutăm pe cea ce puțin mai înainte a fost cu noi; că se dă gropii, cu piatră se acopere, întru întunierc se sălășlu-

este, cu morții se îngroapă; de toate rudeniile și prietenii acum se desparte; căriua să-i facă odihnă, Domnului să ne rugăm.

Acum toată mărirea cea vicleană a deșertăciunii vieții se desface; pentru că sufletul lipsind din trup, lutul s'a negrit, vasul s'a stricat; fără glas, fără simțire, este mort, nemișcat; pe carele petrecându-l la groapă, să ne rugăm Domnului, să-i dea odihnă în veci.

Ce este viața noastră? Floare și fum și rouă de dimineată, cu adevărat. Deci veniți la groapă să vedem aievea unde este frumusețea trupului și unde sânt tinerețele? Unde sânt ochii și chipul trupului? Toate s'au vestejit ca iarba, toate s'au stins. Veniți să cădem la Hristos cu lacrimi.

Mare plâns și tânguire, mare suspin și nevoie este despărțirea sufletului; iad și pierzare este viața acestor trecătoare, umbră fără ființă, visul înșelăciunii, ce se arată ca o nălucă, chin al vieții pământești. Să fugim departe de tot păcatul lumesc, ca să moștenim cele cerești.

Văzând pe mort zăcând, toți să gândim la scurtarea sfârșitului; că acesta trece ca fumul de pe pământ, ca floarea a înflorit, ca iarba s'a tăiat, cu pânză se înfă-

șură, cu pământ se acopere; pe care lăsându-l întunecat, lui Hristos să ne rugăm, ca să-i dea odihnă în veci.

Veniți cei ce ne tragem din Adam să vedem pus în pământ pe cel după chipul nostru, carele pierzându-și toată frumusețea, topit în pământ, puterjune viermilor, de întunerec stricat, cu pământ învelit; pe carele lăsându-l acoperit, lui Hristos să ne rugăm ca să-i dea odihnă în veci.

Când va să se scoată sufletul din trup, cu putere de îngeri înfricoșați, uită toate rudenile și cunoșcutii și se îngrijește de cele ce vor să fie, de deșărtăciuni, și de cele ale trupului celui mult pătimitor, cum va sta înaintea judecății; atuncea pe Judecătorul rugând, toți să cerem, ca să-i ierte Domnul cele ce a lucrat.

Veniți, fraților, la groapă, să vedem țărâna și praful, din care ne-am zidit. Unde mergem acum? Și ce ne-am făcut? Cine este săracul sau bogatul? Cine este stăpânul? Sau cine este slobodul? Au nu sânt toți cenușă? Frumusețea chipului a putrezit, și toată floarea tinerețelor o a veștejit moartea.

Adevărat toate dulcelele și cele mărite ale vieții sânt deșertăciune și stricăciune, căci toți vom lipsi, toți vom muri: împărații și boierii, judecătorii și cei puternici, bogații și săracii, și toată firea omenească, că cei ce oarecând erau în viață, acum s'au pus în gropi; pentru care să ne rugăm Domnului spre a-i odihni.

Toate organele trupului acum netrebnice se văd, cele ce puțin mai nainte erau mișcătoare, tote sânt nelucrătoare, moarte, nesimțitoare; că ochii au apus, picioarele s'au legat, mâinile au încetat și auzul cu dânsese; limba cu tăcerea s'a îngrădit, gropii se dau; cu adevărat deșertăciune sânt toate cele omenești.

Mântuește pe cei ce nădăjduesc întru Tine, Maica Soarelui celui neapus, Născătoare de Dumnezeu, și fă milostiv pe prea bunul Dumnezeu cu rugăciunile Tale, rugămu-ne, ca să facă odihnă celui ce a răposat acum, unde odihnesc sufletele dreptilor, moștean bunătăților celor dumnezești arată-l în locașurile dreptilor, întru pomenirea cea veșnică, ceeace ești cu totul fără prihană.

Slavă... glas al 6-lea.

Văzându-mă zăcând fără glas și fără suflare, plângeți toți pentru mine, fraților și prietenilor, rudeniile și cunoscuții, că ieri vorbeam cu voi și fără veste mi-a venit asupra-mi înfricoșatul ceas al morții. Ci veniți toți cei ce mă iubiți și mă sărutați cu sărutarea cea mai de pe urmă; că deacum nu voi mai umbla cu voi, nici voi mai vorbi! Că la Judecătorul mă duc, unde nu este fățarie; că sluga și stăpânul împreună vor sta, împăratul și ostașul, bogatul și săracul, întru asemenea cinste; că fiecare din faptele sale, sau se va mări sau se va rușina. Ci vă rog pe toți și mă cucernicesc vouă să vă rugați neîncetat lui Hristos Dumnezeu pentru mine, ca să nu fiu rânduit, după păcatele mele la locul cel de muncă, ci să mă așeze, unde este lumina vieții.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cu rugăciunile celei ce Te-a născut, Hristoase, și cu ale Înainte Mergătorului Tău, cu ale apostolilor, proorocilor, arhierilor, cuvioșilor și dreptilor și cu ale tuturor sfinților, odihnește pe robul Tău cel adormit.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru... Că a

Ta este împărăția... și troparele : Cu duhurile dreptilor... ectenia, și rugăciunea: Dumnezeu Duhurilor... Iară după vozglas: Slavă... Și acum... și otpustul acesta :

Celce a înviat din morți, Hristos adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Prea curatei Maicii Sale, cu ale sfinților și întru tot lăudaților apostoli, cu ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri și cu ale tuturor sfinților, sufletul robului Său (N) ce s'a mutat dela noi, în corturile dreptilor să-l așeze, în sânurile lui Avraam să-l odihnească, cu dreptii să-l numere, iar pe noi să ne miluiască ca un bun și de oameni iubitor.

Apoi zicem :

Veșnica pomenire ție, vrednice de fericire și pururea pomenite frate al nostru, de trei ori. Și așa ridicând trupul îl ducem la groapă cântând : Sfinte Dumnezeule... și celelalte. După ce se pune trupul în groapă, preotul luând pământ cu lopata, aruncă cruciș deasupra trupului, zicând : Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce locuiesc într'însa. După aceea varsă peste trup candela, sau cenușă de cădelniță sau vinul zis paus ; și așa

acopere după datină groapa zicând încă troparele: Cu duhurile dreptilor... și celelalte și otpustul: Slavă lui Dumnezeu, Carele așa a binevoit.

Notă. Această rânduială, precum s'a arătat mai sus, se cântă și la femei și la copiii ortodocșilor, ce sânt cu vârsta mai mari de șapte ani, schimbându-se la rugăciuni numai numele și altceva nimic.

SLUJBA ÎNMORMÂNTĂRII PRUNCILOR

Preotul făcând știutul început, zicem Psalmul 90 : Căla ce locuești în ajutorul celui prea înalt... (pag. 5). Apoi : Aliluia pe glasul al 8-lea cu stihurile : Fericit este pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne ; și : Și pomenirea lui în neam și în neam. Apoi troparele : Căla ce cu adâncul înțelepciunii... Slavă... Și acum... a Născătoarei : Pe tine zid și liman te avem... După acestea Psalmul 50 : Miluește-mă, Dumnezeuule... și îndată canonul acesta.

Pesna 1, glasul al 8-lea.

Irmos : Apa trecându-o ca pe uscat...

Pripeală : Doamne, odihnește pe pruncul acesta.

Cuvinte al lui Dumnezeu, Carele ai săracit cu trupul și ai binevoit a Te face prunc fără de schimbare, Te rugăm : așează în sânurile lui Avraam pe pruncul ce l-ai luat.

Prunc Te-ai arătat Căla ce ești mai înainte de toți vecii și pruncilor, ca un bun le-ai făgăduit împărăția cerurilor, cu cari numără și pe pruncul acesta.

Slavă...

Pe nevinovatul prunc, pe care l-ai luat, Hristoase Mântuitorule, mai înainte de cunoașterea dulceților pământești, învrednicește-l veșnicilor bunătăți, ca un iubitor de oameni.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace negrăit ai născut înțelepciunea și Cuvântul Tatălui, tămăduiește cumplita rană a sufletului meu, și durerea inimii o liniștește.

Pesna 3.

Irmos :

Doamne, Carele ai făcut cele deasupra crugului ceresc, și ai zidit Biserica, Tu mă întărește întru dragostea Ta, că Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, unule lubitorule de oameni.

Cuvântule, Cela ce ești prea desăvârșit, arătându-Te prunc desăvârșit, pe acest prunc ce n'a fost desăvârșit în vârstă, l-ai mutat la Tine; pe carele odihnește-l cu dreptii, care au plăcut Ție, unule lubitorule de oameni.

Pe pruncul acesta nestricat, ce s'a răpit negustând din dulcele lumești, Te rugăm, Indurate, bunătăților celor mai presus de lume arată-l părtaș, pentrucă l-ai mutat cu dumnezească porunca Ta.

Slavă...

Cămărilor cerești și odihnei celei luminate și cetei celei presfințite a sfinților, Doamne, părtaș fă pe curatul pruncul acesta, pe care ai binevoit, Mântuitorule, a-l muta.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Lipsit de toate, alerg sub acoperemântul tău, Preacurată Stăpână, ajută-mi; că multă bogăție de păcate am strâns și sânt cu totul plin de sărăcia bunătăților.

Apoi irmosul. După acesta preotul zice ectenia: **M**iluește-ne pe noi, Dumnezeuule... și celelalte.

Apoi sedelna, glasul al 6-lea :

Cu adevărat deșertăciune sânt toate, și viața aceasta este umbră și vis; că în deșert se turbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în groapă ne sălășluim, unde împreună sânt împărații și săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeuule, pe robul Tău acesta mutat dela noi odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Pesna 4.

Irmos : Auzit-am, Doamne, taina economiei Tale...

Să nu plângem pe prunci, ci mai vartos pe noi înșine, care păcătuim deapururea, să ne tânguim, ca să ne izbăvim de gheenă.

Lipsit-ai Stăpâne, pe pruncul acesta de desfătărilor pământești, ci ca un Judecător drept, învrednicește-l pe dânsul de bunătățile cele cerești.

Slavă...

Locuitor raiului te va arăta, adevărat fericite pruncule, Cel ce te-a luat de pe pământ și cu cetele sfinților te va împreuna.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu cu totul curată, te cunoaștem pe tine noi toți cei luminați; că ai născut pe Soarele dreptății, pururea Fecioară.

Pesna 5.

Irmos: Pentru ce m'ai lepădat dela fața Ta?...

Cu judecata Ta cea dreaptă mai nainte de a crește desăvârșit, ai secerat ca pe o iarbă verde pe pruncul acesta, ce l-ai mutat, Doamne; ci luându-l pe acesta, Cuvinte, răsădește-l în muntele cel dumnezeesc al veșnicilor bunătați.

Ca pe o vârstare tânără, sabia morții venind, te-a tăiat pe tine cel ce n'ai luat cunoștință de dulcele lumești, o fericite! Ci iată Hristos îți deschide ție porțile

cerești, numărându-te între aleșii Săi ca un îndurat.

Slavă...

Nu mă plângeți pe mine, că n'am făcut nimic vrednic de plâns; ci mai vârtos pe voi cei ce păcătuiți, pururea plângeți-vă, rudelor și prietenilor, strigă pruncul cel mort, ca să nu luați ispita muncii.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Eu însumă mă desnădăjduesc, când privesc la mulțimea faptelor mele; iară când iau aminte la Tine ceeace mai presus de minte ai născut pe Domnul, Maica lui Dumnezeu, mă liniștesc cu nădejdea; că pe tine singură folositoare te-am câștigat.

Pesna 6.

Irmos :

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și Lui voi spune întristările mele, că s'a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea s'a apropiat de iad; și ca Ionă mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Ca un prunc în iesle Te-ai pus și Te-ai dat în brațele bătrânului, Cea ce plămuește pe prunci în pânțele, și mai nainte de a ajunge la creșterea cea desăvârșită, pe acesta ce l-ai mutat la viață; pentru aceasta cu bună mulțumită, pe Tine Te slăvim.

Zis-ai apostolilor, Cuvinte: Lăsați pruncii să vină la Mine; că unora ca acestora este împărăția Mea îngăduită. Deci pe pruncul acesta mutat la Tine, învrednicește-l luminii Tale.

Slavă...

Lipsit-ai pe pruncul acesta de bunătățile cele pământești, ca să-l arăți pe dânsul iarăși părtaș bunătăților Tale celor cerești, carele încă n'a călcat porunca Ta cea dumnezească. Slăvim adâncul cel nemăsurat al judecăților Tale, Bunule.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Tine Te avem zid de scăpare și sufletelor mântuire desăvârșită și desfătare întru scârbe, Fecioară, și de lumina ta pururea ne bucurăm; pentru care Stăpână, și acum, de chinuri și de nevoi ne mântuește.

Apoi Irmosul și ectenia : Miluește-ne pe noi, Dumnezeule... și celelalte și otpustul.

Apoi condac, glasul al 8-lea :

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Icos :

Tu însuși ești fără de moarte, Căci ce ai făcut și ai zidit pe om ; iar pământenii din pământ sântem zidiți și întru acelaș pământ vom merge, precum ai poruncit Căci ce m'ai zidit și mi-ai zis : Că pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământenii mergem, făcând tânguirea cea deasupra gropii cântare, Aliluia.

Apoi și aceste icoase :

Nu este nimic mai cu jale pentru o mamă, nici mai întristător pentru un tată, decât când își petrec pruncii de aici la groapă ; că cele dinlăuntrul lor se turbură și mare jale au inimile lor pentru prunci, mai vârtos când sunt bine vor-

bitori, aducându-și aminte de cuvintele lor, cu cântare, Aliluia.

De multe ori, înaintea mormântului, maicile își bat pieptul și zic : O, fiul meu și copilul meu cel prea dulce ! Nu auzi ce zice maica ta ? Iată și pântecele care te-a purtat ! Pentru ce nu vorbești cum vorbeai cu noi ? Ci taci așa fără a vorbi cu noi, Aliluia.

Dumnezeule, Dumnezeule, Carele m'ai chemat, mângâiere fii acum casei mele ; că plângere mare s'a întâmplat lor ; căci toți la mine caută avându-mă ei unul născut ; ci Însuși Cea ce Te-ai născut din pântecele Fecioarei, mângâie cele dinlăuntru ale maicii mele și răcorește inima tatălui meu, dela care auzi, Aliluia.

Pesna 7.

Irmos : Tinerii evreești în cuptor...

Scrie în cartea celor mântuiți, ca un iubitor de oameni, Îndurate, pe pruncul Tău, ca bucurându-se să strige puterii slavei Tale ; Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Cu lumina feței Tale, Cuvinte, luminează pe pruncul acesta, carele cu credință s'a mutat acum la Tine în vârstă nesăvârșită, și-Ți cântă Ție : Doamne Dumnezeu, bine ești cuvântat.

Slavă...

Inceput de întristări s'a arătat acum despărțirea ta celor ce te iubesc ; dar ție adevărată pricină de bucurie și de veselie, că moștenești, pruncule, viața de veci.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Vezi întristarea mea Fecioară, care mi-a adus-o mulțimea răutăților mele ; și mai nainte de plecarea de aici, dă-mi ușurare cu rugăciunile tale cele de maică, ca Dumnezeu să-mi fie milostiv.

Pesna 8.

Irmos : Cuptorul Haldeilor...

In sâmurile lui Avraam, în locașurile odihnei, unde este bucuria celor ce pururea prăznuesc, în locașurile ușurării, unde este apa cea vie, te va așeza Hristos, Cel ce pentru noi prunc s'a făcut,

căci strigi Lui neîncetat: Preoți cântați, popoare prea înălțați-L întru toți vecii.

Pricină de întristare și de lacrimi s'a făcut nouă cu adevărat despărțirea ta cea pururea pomenită; că, mai nainte de gustarea desfătărilor din viața aceasta ai lăsat pământul și brațele părinților, dar te-a primit pe tine sânul lui Avraam, ca pe un prunc neîmpărtășit de nicio întinăciune.

Slavă...

Ce mă plângeți pe mine, strigă nevăzut pruncul ce stă adormit, că nu sânt de plâns; căci bucuria tuturor dreptilor s'a rânduiește pruncilor, care n'au făcut lucruri vrednice de lacrimi; și care cântă lui Hristos: Preoți lăudați, popoare prea înălțați-L întru toți vecii.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Scoală-te întru ajutorul meu, Născătoare de Dumnezeu; ia aminte la rugăciunea mea și mă izbăvește de osânda cea cumplită, de întrebarea cea grea, de întunec și de foc, de scrâșnirea dinților, de supărările drăcești și de toată nevoia, nădejdea celor desnădăjduiți și viața celor pierduți.

Pesna 9.

Irmos :

Spăimântatu-s'a de aceasta cerul și marginile pământului s'au minunat că Dumnezeu s'a arătat oamenilor trupește, și pântecele Tău s'a făcut mai desfătat decât cerurile ; pentru aceasta Născătoare de Dumnezeu, mai marii cetelor îngerești și omenești pe Tine Te slăvim.

Hristoase, cel ce Te-ai făcut prunc fără de schimbare și crucea ai primit de voie și ai căutat la durerile de Maică ale Aceleea Ce Te-a născut pe Tine, ușurează întristarea și durerea cea cumplită a credincioșilor părinți ai acestui prunc adormit, ca să slăvim puterea Ta.

Trimis-ai dintru înălțime, Împărate al tuturor, și ai luat pe fericit pruncul acesta, Stăpâne, ca pe o pasăre curată în cuiburile cerești, mântuind sufletul lui de cursele cele felurite și unindu-l cu duhurile dreptilor spre a se desfăta întru împărăția Ta.

Slavă...

Pruncilor celor ce nimic nu făcuseră, Cuvinte al lui Dumnezeu, le-ai dat locuințele cerurilor, că așa ai binevoit, Bunule ; cu aceia numără și pe făptura Ta, pe pruncul ce acum a venit la Tine, În-suți ușurând durerea părinților, ca un atot-îndurat și de oameni iubitor.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cu ochiul inimii pururea caut la tine, prea nevinovată, care ai rugăciune de maică către Cea ce s'a născut din tine ; pe tine te rog, prea curată, adoarme patimile sufletului meu și spre dimineața pocăinței mă deșteaptă, Fecioară, și cu lumina ta mă luminează.

Apoi svetilna :

Acum m'am odihnit și am aflat ușurare multă, că m'am mutat din stricăciune și m'am dus la viață, Doamne, slavă Ție.

Apoi stihurile acestea :

Stih 1 : Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa va înflori.

Stih 2 : Că duh a trecut întrânsul și nu va fi și nici nu-și va mai cunoaște încă locul său.

Stih 3: Și adevărul Domnului rămâne în veac.

Iar după fiecare stih se zice svetilna.

Apoi: Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Acum am ales pe Fecioara, Maica lui Dumnezeu, că s'a născut dintr'însa Hristos, Izbăvitorul tuturor, Doamne, slavă Ție.

Și îndată preotul zice cu glas mare:

Că sfânt ești Dumnezeul nostru și întru sfinți te odihnești, și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin. **Și cântă:** Sfinte Dumnezeule...

Prochimen glasul al 6-lea.

Fericită este calea întru care mergi astăzi, suflete, că ți s'a gătit ție loc de odihnă.

Stih: Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul bine a făcut ție.

Apostolul.

Din cartea I către Corinteni a sfântului apostol Pavel cetire. (Cap. XV, 39 — 45).

Trupurile nu sânt toate la fel, ci altul este trupul oamenilor, altul este trupul dobitoacelor, altul al peștilor și altul al pasărilor. Sânt trupuri cerești și trupuri pământești; dar alta este slava celor cerești și alta a celor pământești, alta este slava soarelui, alta slava lunii și alta slava stelelor. Chiar stea de stea se deosebește după slava sa. Așa-i și cu învierea morților: se seamănă trup stricăcios, se va scula trup nestricăcios; se seamănă trup lipsit de orice cuviință, se va scula trup slăvit; se seamănă trup neputincios, se va scula trup în putere; se seamănă trup sufletesc, se va scula trup duhovnicesc. Este trup sufletesc, este și trup duhovnicesc. Așa și este scris: „Adam, omul cel dintâi s'a făcut suflet viu“, iar Adam cel din urmă este duh de viață făcător.

Aliluia, glasul al 6-lea.

Fericit este pe care l-ai ales, și l-ai primit, Doamne.

Stih: Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui.

**Evangelhie dela Ioan cetire. (Cap. VI,
35 — 39).**

Zis'a Domnul către Evreii care veniseră la Dânsul : Eu sânt pânea vieții ; cel ce vine la Mine nu va flămânzi și cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată. Dară v'am spus că deși m'ați văzut, tot nu credeți. Tot ce-Mi dă Tatăl va veni la Mine ; și pe cel ce vine la Mine nu-l voi da afară ; că m'am pogorît din cer, nu ca să fac voia Mea, ci voia Tatălui Celui ce m'a trimis. Iară voia Tatălui Celui ce m'a trimis este aceasta : ca din tot ce mi-a dat să nu pierd nimic, ci să-l înviez în ziua cea de apoi.

După aceea rugăciunea aceasta :

Doamne, cela ce păzești pruncii în viața de acum și în ceeace va să fie, pentru nerăutatea minții lor și nevinovăția, umplând sânurile lui Avraam și sălășluindu-i în locuri luminoase, întru care petrec sufletele dreptilor ; primește cu pace și sufletul pruncului (**N**), că Tu ai zis : Că a unora ca acestora este împărăția cerurilor.

Vozglas :

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu prea Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, **A**min.

Apoi se face sărutarea și cântăreții cântă stihirile acestea, glasul al 8-lea, Podobie : O, prea slăvită minune...

O, cine nu va plânge, fiul meu, murtarea ta cea cu tânguire din viața aceasta ? Căci ca un prunc fără de vârstă din brațele maicii acum ca o pasăre degrab ai sburat, și la Ziditorul tuturor ai alergat. O, fiule, cine nu va plânge, văzând fața ta cea veselă vestejită, care mai nainte era ca un trandafir frumos.

O, cine nu va suspina, fiul meu, și cu plângere nu va striga pentru buna cuviința ta cea multă și frumusețea vieții tale celei curate ? Că precum corabia ce n'are urmă, așa degrab ai apus dela ochi. Veniți, prietenii mei, rudele și cei de aproape împreună cu mine, să sărutăm pe acesta, petrecându-l la groapă.

Moartea pruncilor este ușurare că s'au arătat neîmpărtașiți de relele lumești, și la odihnă au ajuns și cu bucurie cerească în sânurile lui Avraam se bucură, și cu cetele cele dumnezeiești ale sfinților prunci acum se veselesc, și cu credință dăntuesc, că s'au dus curați de stricăciunea cea iubitore de păcat.

Slavă... glasul al 6-lea.

Durere a fost lui Adam gustarea din pom de demult în Edem, când și-a vărsat șarpele veninul, că prin el a intrat moartea care mănâncă pe tot neamul omenesc; ci venind Stăpânul a surpat pe șarpele și odihnă nouă ne-a dăruit. Deci către Dânsul să strigăm: Iartă, Mântuitorule, și pe care i-ai luat cu sfinții odihnește-i.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Prefacerea celor întristați, izbăvirea celor neputincioși fiind, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, mântuește cetatea și poporul, pacea celor în războaie, liniștea celor înviforați, una folositoare credincioșilor.

Apoi: Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru... și troparele: Cu duhurile dreptilor... ectenia și rugăciunea:

Dumnezeul duhurilor... și cele știute ale înmormântării și otpustul.

Notă. Deși nu se află scris până la ce vârstă să se cânte această înmormântare a pruncilor, noi însă credem a fi de cuviință a se cânta până la vârsta de șapte ani a pruncului; și după datina locului.

SLUJBA

ÎNMORMÂNTĂRII DE SFINTELE PAȘTI

ȘI DE PESTE

TOATĂ SĂPTĂMÂNA LUMINATĂ

Știut să fie că de va muri vreunul din creștini de sfintele Paști sau în orice zi din săptămâna luminată până la Duminica Tomii, nu cântăm râduiala înmormântării știute, pentru slava și cinstea sărbătorii Învierii, pentru că sânt zile

de bucurie și de veselie, iară nu de jale și de plângere, și toți întru Hristos înviem câți murim întru nădejdea învierii și a vieții celei veșnice. Biserica așa învață și așa ne poruncește a ținea.

Venind preotul cu cântăreții în casa în care odihnește trupul mortului, își pune epitrahilul, felonul și cădește ca totdeauna, începând: Bine este cuvântat Dumnezeuul nostru... apoi preotul cântă troparul, glasul al 5-lea:

Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din mormânturi viață dăruindu-le. **De trei ori.**

Apoi zice stihurile acestea și după fiecare stih se cântă: Hristos a înviat...

Stih 1: Să învie Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii lui și să fugă dela fața lui cei ce-l urăsc pe Dânsul.

Stih 2: Precum se stinge fumul să se stingă, precum se topește ceara de fața focului.

Stih 3: Așa să piară păcătoșii dela fața lui Dumnezeu, iară dreptii să se veselească.

Stih 4: Aceasta este ziua pe care a

făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'însa.

Slavă... **H**ristos a înviat... **Ș**i acum...
Hristos a înviat.

Iară după cântarea acestora, pun trupul mortului în sicriu. Și diaconul zice ectenia știută pentru morți; iar preotul rugăciunea: **D**umnezeul duhurilor... (vezi pag. 3). Și după **vozglas** se citește: **Î**nvierea lui **H**ristos văzând... În urmă, ridicând sicriul cu mortul, mergem la Biserică, mergând înaintea preoții cu diaconii, după dâșii cântăreții și tot poporul, cântând canonul paștelor: **Z**iua învierii să ne luminăm popoare... până când ajungem la Biserică. Iară după ce am intrat în Biserică, și se pune trupul jos, preotul cădește după datină, începând canonul dela început pe 8.

Pesna 1, glasul 1-iu.

Irmos :

Ziua învierii să ne luminăm, popoare,
Paștele Domnului, Paștele; că din
moarte la viață și de pe pământ la
cer, **H**ristos **D**umnezeu, ne-a trecut pe noi,
cei ce cântăm cântare de biruință.

Să ne curățim simțirile și să vedem pe Hristos strălucind cu lumina cea neapropiată a învierii, și: „Bucurați-vă” zicând, luminat să-L auzim; cântându-I cântare de biruință.

Cerurile, după cuviință, să se veselească și pământul să se bucure și să prăznuiască toată lumea cea văzută și cea nevăzută, că Hristos s'a sculat, veselie veșnică.

Apoi zice ectenia cea mică și vozglasul :

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Pesna 3.

Irmos :

Veniți să bem băutură nouă, nu din piatră stearpă făcută cu minune, ci din mormântul lui Hristos, carele a izvorât izvorul nestricăciunii, întru carele ne-a întărit.

Acum toate s'au umplut de lumină, și cerul și pământul și cele de desupt. Deci să prăznuiască toată făptura învierea lui Hristos, întru care s'a întărit.

Ieri m'am îngropat împreună cu Tine, Hristoase, astăzi mă scol împreună cu Tine, înviind Tu, răstignitu-m'am ieri împreună cu Tine, Însuți mă proslăvește, Mântuitorule, întru împărăția Ta.

Apoi ectenia știută, rugăciunea : Dumnezeu duhurilor... **cu vozglasul :** Că Tu ești învierea și viața...

Apoi ipacoi, glasul al 4-lea:

Venit-au mai nainte de dimineață cele ce au fost cu Maria, și aflând piatra răsturnată de pe mormânt, auzit-au dela înger : Pe cea ce este întru lumina cea pururea fiitoare, pentru ce-l căutați între morți ca pe un om ? Vedeți înfășurăturile cele de îngropare, alergați și propoveduiți lumii că s'a sculat Domnul, omorînd moartea, că este Fiul lui Dumnezeu, Carele a mântuit neamul omenesc.

Pesna 4.

Irmos :

La dumnezeiasca streajă, de Dumnezeu grăitorul Avacum să stea împreună cu noi și să arate pe îngerul cel purtător de lumină carele a

grăit luminat: Astăzi este mântuirea lumii, că a înviat Hristos, ca Cel atotputernic.

Parte bărbătească, ca cel ce a deschis pânțelele cel fecioresc, fost-a Hristos; iar ca un om, Mielușel s'a chemat și fără prihană; că n'a gustat spurcăciune, Paștele nostru, și ca un Dumnezeu adevărat desăvârșit s'a numit.

Ca un mieluşel de un an, cununa cea binecuvântată de noi, Hristos, de voie pentru toți s'a jertfit, Paștele cele curăţitoare; și iarăși din mormânt, frumos a strălucit nouă soarele dreptății.

Dumnezeescul Părinte David înaintea chivotului umbrei a săltat jucând; iară noi poporul cel sfânt al lui Dumnezeu, plinirea închipuirilor văzând, să ne veselim dumnezeeste, că a înviat Hristos, ca Cel atotputernic.

Ectenia cunoscută, cu vozglasul: Că bun și iubitor de oameni...

Pesna 5.

Irmos:

Să mâncăm cu mâncare adâncă, și în loc de mir cântare să aducem Stăpânului; și să vedem pe Hristos Soarele dreptății tuturor viață răsărind.

Milostivirea Ta cea nemăsurată, cei ținuți întru legăturile iadului văzându-o, la lumină au mers, Hristoase, cu inimile vesele, lăudând Paștele cele veșnice.

Noi cei purtători de lumină, să ne apropiem de Hristos, Cel ce a ieșit din mormânt ca un mire și să prăznuim împreună cu cetele cele iubitoare de praznice, Paștele lui Dumnezeu cele mântuitoare.

Ectenia cunoscută, cu vozglasul: Că s'a sfințit și s'a proslăvit...

Pesna 6.

Irmos:

Pogorîtu-Te-ai în cele mai de jos ale pământului și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice care țineau pe cei legați, Hristoase, și a treia zi, precum Ionă din chit, ai înviat din mormânt.

Păzind pecetea întregi, Hristoase, ai înviat din mormânt, Căci nu ai stricat

cheile Fecioarei cu nașterea Ta, și ne-ai deschis nouă ușile raiului.

Mântuitorul meu, vie și nejertfită jertfă ca un Dumnezeu, pe Tine Însuți de voie aducându-Te Tatălui ai înviat pe Adam împreună cu tot neamul, sculându-Te din mormânt.

Ectenia cunoscută, cu rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... **și vozglasul:** Că tu ești învierea și viața...

Apoi condacul :

Cu sfinții odihnește Hristoase, sufletul robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Icos :

Tu Însuți ești fără de moarte, Cela ce ai făcut și ai zidit pe om ; iară noi pământenii din pământ sântem zidiți și întru acelaș pământ vom merge precum ai poruncit, Cela ce m'ai zidit și mi-ai zis : Că pământ ești și iarăși în pământ te vei întoarce, unde toți pământenii mergem,

făcând tânguirea cea deasupra gropii cântând cântare : **A**liluia.

Apoi se cântă din nou : **C**u sfinții odihnește, Hristoase... **Iar în loc de :** **S**finte Dumnezeule... **cântăm :** **C**âți în Hristos v'ați botezat, în Hristos v'ați îmbrăcat, **de trei ori. După aceea Apostolul din cartea Fap-
telor Sfinților Apostoli, al zilei, în care se
face înmormântarea ; iar de nu se va afla
Apostolul, se zice cel dela înmormântarea
cea de obște (pag. 34). Apoi cântăm : Ali-
luia pe glasul al 8-lea și întâia Evanghelie
a învierii dela Matei, Cap. XXVIII, v. 16-20.**

In vremea aceea cei unsprezece ucenici s'au dus în Galileea, în muntele unde le poruncise Iisus. Și văzându-L **I** s'au închinat, unii însă s'au îndoit. Și apropiindu-se Iisus, le-a grăit și le-a zis : **D**atu-mi-s'a toată puterea în cer și pe pământ. Mergeți dară și învățați toate popoarele, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, povățuindu-le să păzească toate câte v'am poruncit și iată eu sânt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacului, Amin.

După aceea zicem :

Invierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domnului Iisus, unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea Ta o lăudăm și o slăvim. Că Tu ești Dumnezeuul nostru, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim. Veniți toți credincioșii să ne închinăm sfintei învierii lui Hristos, că iată a venit prin cruce bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Și stihira, glasul al 6-lea :

Inviind Iisus din mormânt, precum mai nainte a zis, a dăruit nouă viață veșnică și mare milă. **De trei ori.**

Pesna 7.

Irmos :

Cela ce ai izbăvit pe tineri din cup-tor, făcându-Se om, pătimește ca un muritor, și prin patimă pe cel muritor îl îmbracă cu podoaba nestricăciunii, Cela ce singur este binecuvântat, Dumnezeuul părinților și prea slăvit.

Femeile cele gânditoare de Dumnezeu cu miruri în urma Ta au alergat și ca pe un mort cu lacrimi Te căutau, bucurându-se, s'au închinat Ție Dumnezeului celui viu, și Paștele cele de taină, ucenicilor Tăi, Hristoase, bine le-au vestit.

Prăznuim omorîrea morții, sfărâmarea iadului și începătura altei vieți veșnice, și săltând lăudăm pe Pricinuitorul, pe unul cel binecuvântat Dumnezeuul părinților și preaslăvit.

Cât este de sfințită cu adevărat și mult prăznuită această noapte de mântuire și strălucită, a zilei celei purtătoare de lumină, a învierii, mai nainte vestitoare fiind, întru care lumina cea fără de ani din mormânt trupește tuturor a strălucit.

Pesna 8.

Irmos :

Această numită și sfântă zi, una a sâmbetelor, împărăteasa și doamna, a praznicilor praznic, și sărbătoare este sărbătorilor, întru carea binecuvântăm pe Hristos în veci.

Veniți cu rodul viței cel nou, al dumnezeștii veselii, în ziua cea vestită a învierii, de împărăția lui Hristos să ne împărtășim, lăudându-L pe Dânsul, ca pe un Dumnezeu în veci.

Ridică împrejur ochii tăi, Sioane, și vezi, că iată au venit la tine ca niște făclii de Dumnezeu luminate, dela apus și dela miază-noapte și dela mare și dela răsărit, fii tăi, întru tine binecuvântând pe Hristos în veci.

Părinte atotțiitorule, și Cuvinte și Duhule, fire ceeace ești una în trei ipostasuri, cea mai presus de ființă și de Dumnezeire, întru tine ne-am botezat și pe Tine bine Te cuvântăm întru toți vecii.

Pesna 9.

Pripeala :

Ingerul a strigat Celei pline de dar :
Curată Fecioară, bucură-te și iarăși
zic : Bucură-te, că Fiul Tău a în-
viat a treia zi din mormânt și pe morți
i-a ridicat, popoare, bucurați-vă.

Irmosul :

Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit, dăntuește acum și te bucură, Sioane, iară tu, curată Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru învierea celui născut al tău.

Pripeala : Hristos, Paștele cele nouă, jertfa cea vie jertfită, mieluşelul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii.

O Dumnezeescul, o iubitul, o prea dulcele tău glas ! Că cu noi fără de minciună Te-ai făgăduit să fii până la sfârşitul veacului, Hristoase, pe Carele întărire de nădejde credincioşii avându-L ne bucurăm.

Pripeala : Femeile au alergat să spună apostolilor : Îndrăzniți dar, îndrăsniți și strigați că Hristos a înviat.

O, Paștele cele mari și prea sfințite, Hristoase ! O, înțelepciunea și Cuvântul lui Dumnezeu și Puterea ! Dă-ne nouă să ne împărtăşim cu Tine mai adevărat în ziua cea neînserată a împărăției Tale.

Ectenia cunoscută apoi vozglasul : Că pe Tine te laudă toate puterile cerești...

Svetilna :

Cu trupul adormind ca un muritor, Împărate și Doamne, a treia zi ai înviat pe Adam din stricăciune ridicând și moartea pierzând, Paștele nestricăciunii, lumii de mântuire. **De trei ori.**

Apoi troparele Învierii, glasul al 5-lea:

Bine ești cuvântat, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale.

Soborul îngeresc s'a mirat văzându-Te pe Tine între cei morți socotit fiind și puterea morții, Mântuitorule, stricând și cu Tine pe Adam sculând și din iad pe toți slobozându-i.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Pentru ce miruri, din milostivire, cu lacrimi amestecați, o ucenițelor! Îngerul, care a strălucit la mormânt, a zis mironosițelor: Vedeți voi groapa și înțelegeți că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Foarte de dimineață, mironosițele au alergat la groapa Ta tânguindu-se, și înaintea a stăut lângă dânsle îngerul și a zis:

Vremea tânguirii a încetat, nu mai plângeți, ci apostolilor spuneți învierea.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Mironosițele femeii, cu miruri venind la groapa Ta, Mântuitorule, au plâns, iară îngerul către dânsule a grăit zicând: Pentru ce cu cei morți pe Cel viu socotiți, căci ca un Dumnezeu a înviat din mormânt.

Slavă...

Inchinămu-ne Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Sfintei Treimi întru o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Dătătorul de viață născându-L, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai izbăvit, și bucurie Evei în locul întristării ai dăruit; și pe cei căzuți din viață i-a îndreptat la aceeași, Cel ce s'a întrupat din Tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ție, Dumnezeule.

Și după tropare îndată stihirile Paștelor:

Stih : Să învie Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii lui.

Paștele cele sfințite astăzi nouă s'au arătat, Paștele cele nouă și sfinte, Paștele cele de taină, Paștele cele prea cinstite, Paștele, Hristos Izbăvitorul, Paștele cele fără de prihană, Paștele cele mari, Paștele credincioșilor, Paștele care au deschis nouă ușile raiului, Paștele cele ce sfințesc pe toți credincioșii.

Stih : Precum se stinge fumul să se stingă, precum se topește ceara de fața focului.

Veniți dela vedere, femei bine vestitoare, și ziceți Sionului: Primește dela noi bunele vestiri de bucurie ale învierii lui Hristos ; veselește-te, saltă și te bucură, Ierusalime, pe Împăratul Hristos văzându-l din mormânt ca pe un mire ieșind.

Stih : Așa să piară păcătoșii dela fața lui Dumnezeu, iară dreptii să se veselească.

Mironosițele femei foarte de dimineată stând înaintea mormântului Dătătorului de viață, aflat-au înger pe piatră șezând, și acela grăind către dânsle așa a zis :

Ce căutați pe cel viu cu cei morți? Ce plângeți pe cel nestricat ca și cum ar fi întru stricăciune? Mergând propoveduiți ucenicilor lui.

Stih : A cesta este ziua pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într'însa.

Paștele cele frumoase, Paștele Domnului, Paștele, Paștele cele prea cinstite nouă ne-au răsărit, Paștele cu bucurie unul cu altul să ne îmbrățișăm, o Paștele izbăvirea de întristare, că astăzi din mormânt ca dintr'o cămară strălucind Hristos, pe femei de bucurie le-a umplut, zicând: Propoveduiți apostolilor.

Slavă... Și acum... glasul al 5-lea :

Ziaua învierii să ne luminăm cu prăznuirea, și unul pe altul să îmbrățișăm, să zicem fraților și celor ce ne urăsc pe noi, să iertăm toate pentru înviere și așa să strigăm: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din mormânturi viață dăruindu-le.

Hristos a înviat... de trei ori. Și în vreme ce cântăm stihirile de mai sus, facem sărutarea mortului zicând: Hristos a înviat...

Iară după stihiri ectenia cuvenită. Și arhiereul sau preotul citește rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... cu glas mare, aproape de mort cu vozglasul: Că tu ești învie-rea și viața... Apoi se citesc rugăciunile de deslegare, pe care caută-le la slujba înmormântării mirenilor pag. 36. Și se face otpustul: Hristos Cel ce a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, adevăratul Dumnezeu nostru... **Ieșind din biserică ducem trupul la mormânt, cântând: Hristos a înviat... Și-l înmormântăm cu mulțămită și cu bucurie zicând toate cele scrise la rânduiala înmormântării mirenilor, pag. 44. Cântăm și troparul: Pământ, deschizându-te, primește pe cel zidit din tine.**

RÂNDUIALA PARASTASULUI

ade-se a ști pentru aceea adică, cum se face cea pentru cei răposai, urmarea care se cheamă Panihidă, după cum învață pravila Bisericii.

Se cuvine aici a arăta pentru această urmare și rânduială cum se cade a face și să nu rămână, ca o datorie și rânduială ce este a Bisericii, care se face pentru mare folos nouă și mai vârtos celor răposai.

Și se face totdeauna, peste tot anul, odată în săptămână, Vineri seara după apolisul vecerniei, numai dacă Sâmbăta nu va fi sărbătoare, sau după serbare, sau sfânt

cu polieleu sau cu doxologie, căci atunci, precum am zis, se lasă și nu se face această pomenire pentru cei răposăți.

Se mai cuvine a ști, că această rânduială, care în jos se va arăta, se face neschimbat și pentru cel ce a răposat, adică : de a treia zi și a noua zi și de patruzeci de zile și când se împlinește anul celui răposat, care se cheamă parastas ; numai se schimbă numele, pomenindu-se unul, iar celelalte rămân neschimbate.

Vineri seara după sfârșitul vecerniei, îmbrăcându-se preotul în felon, iar diacnul în stihar, și luând cădelnița și tămâie, se duc în pridvor, mergând înaintea lor eclesiarhul cu sfeșnicul și urmăm și noi după dânșii.

Și când va veni el în pridvor, fiind pusă mai dinainte coliva, de este diacon, zice : Binecuvintează Stăpâne: Preotul: Bine este cuvântat Dumnezeuul nostru... Și cădind peste colivă în chipul crucii, noi zicem Psalmul 90 : Cel ce locuești sub acoperemântul Celui prea înalt... (caută-l la pag. 5).

Iar în altă vreme, osebit de după vecernie și utrenie se face începutul după obicei cu : Sfinte Dumnezeule... și după Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... Doamne miluește de 12 ori, Slavă... Și acum... Veniți să ne închinăm... de trei

ori și Psalmul 90. După sfârșitul psalmului, Slavă... Și acum... A liliua de trei ori, apoi ectenia răposaților :

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Cântăreții : Doamne miluește, odată.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru lăsarea greșalelor celor ce întru fericita pomenire s'au mutat, Domnului să ne rugăm.

Pentru pururea pomeniții robii lui Dumnezeu (aici se pomenesc numele, dacă nu sânt multe), celor din veac adormiți întru bună credință : a strămoșilor, a moșilor, a părinților, a fraților, a ctitorilor acestui sfânt locaș și a tuturor ortodocșilor creștini, celor ce zac aicea și pretutindenea ; pentru odihna, liniștea, fericirii pomenirii lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca neosândiți să stea la înfricoșatul scaun al slavei Domnului, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce plâng și se chinuesc, așteptând mântuirea lui Hristos, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se îndepărteze dela ei toată durerea, necazul și suspinarea și să-i sălășluiască pe ei unde cercetează lumina feții lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeu nostru să așeze sufletele lor în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, unde toți dreptii petrec, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul, mânia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuește, miluește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Mila lui Dumnezeu și împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lor cerându-le lor și nouă înșine și unul altuia și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Cântăreții : Ție Doamne.

Preotul zice ecfonisul :

Că Tu ești învierea și viața și odihna
răposaților robilor Tăi: a fericiților
și pururea pomeniților ctitorilor
acestui sfânt locaș, a părinților și fraților
noștri, a părinților și a rudeniilor noastre,
a celor ce odihnesc aicea și pretutindenea
ortodocșilor creștini, Hristoase Dumnezeul
nostru și Ție slavă înălțăm cu Cel fără de
început al Tău Părinte și cu prea Sfântul
și bunul și de viață făcătorul Tău Duh,
acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții : A min.

**Apoi cântăm A liliua pe glasul al 8-lea,
zicând aceste stihuri :**

Stih 1 : Fericiți pe care i-ai primit și
i-ai ales, Doamne.

Stih 2 : Și pomenirea lor în neam și
în neam.

Stih 3 : Sufletele lor într-o bunătați se
vor sălășlui și seminția lor va moșteni
pământul.

Apoi troparul glasul al 8-lea :

Cela ce cu adâncul înțelepciunii, cu iubi-
rea de oameni, toate le chivernisești și
ceea ce este de folos tuturor le dăruiești,

unule Ziditorule, odihnește, Doamne, sufletele robilor Tăi, că spre Tine nădejdea și-au pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeuul nostru. **De două ori.**

Slavă... **Ș**i acum... **a Născătoarei de Dumnezeu.**

Pe tine zid și liman te avem și rugătoare bine primită către Dumnezeu, pe Care L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu, ceeace ești nenuntită, a credincioșilor mântuire.

După aceea începem să cântăm pe glasul al 2-lea Catisma 17, așa cum s'a arătat la înmormântarea mirenilor (vezi pag. 6—15).

După terminarea Catismei cântăm aceste tropare pentru cei răposați pe glasul al 5-lea. La fiecare tropar zicem :

Bine ești cuvântat Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale.

Ceata sfinților a aflat isvorul vieții și ușa raiului; să aflu și eu calea prin pocăință. Eu sunt oaia cea pierdută, chiamă-mă, Mântuitorule, și mă mântuește.

Bine ești cuvântat Doamne...

Cei ce pe Mielul lui Dumnezeu ați mărturisit și ați fost junghiați ca niște miei, fiind mutați la viața cea neîmbătrânitoare și pururea veșnică, sfinților; Aceluia cu deadinsul, mucenicilor, vă rugați, să ne dăruiască nouă deslegare datoriilor.

Bine ești cuvântat Doamne...

Cei ce ați umblat pe calea cea strâmtă și cu chinuri, toți cari în viață crucea ca jugul ați luat și Mie ați urmat cu credință, veniți de luați darurile, care am gătit vouă și cununile cerești.

Bine ești cuvântat Doamne...

Chipul slavei Tale celei negrăite sunt, măcar deși port ranele păcatelor; mi-luește zidirea Ta, Stăpâne, și o curățește cu îndurarea Ta, și moștenirea cea dorită dăruiește-mi, făcându-mă pe mine iarăș cetățean raiului.

Bine ești cuvântat Doamne...

Cela ce cu mâna dintru neființă m'ai zidit, și cu chipul Tău cel dumnezeesc m'ai cinstit; iar pentru călcarea poruncii iarăș m'ai întors în pământ, din carele am fost luat; la cel după asemănare mă

ridică, cu frumusețea cea dintâiu iarăș împodobindu-mă.

Bine ești cuvântat Doamne...

Odinește, Dumnezeu, pe robii Tăi și-i așează în raiu, unde cetele sfinților, Doamne, și dreptii ca luminători strălucesc; pe adormiții robii Tăi odihnește-i, trecându-le lor toate greșelile.

Slavă... **a Treimii.**

Pe o Dumnezeuire în trei străluciri, cu bună credință să o lăudăm, strigând: Sfânt ești Părinte fără de început, Fiule cel împreună fără de început, și Duhule cel dumnezeesc; luminează-ne pe noi, cari cu credință slujim Ție, și ne scoate pe noi din focul cel veșnic.

Și acum... **a Născătoarei de Dumnezeu.**

Bucură-te, curată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup, spre mântuirea tuturor; că neamul omenesc a aflat mântuire prin tine, și noi să aflăm raiul, Născătoare de Dumnezeu, curată și binecuvântată.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, **S**lavă Ție, Dumnezeu, **de trei ori.**

Apoi preotul zice ectenia pentru cei răposați, precum s'a scris mai sus.

După aceasta cântăm Catismala răposaților, glasul al 5-lea :

O dihnește, Mântuitorul nostru, cu dreptii pe robii Tăi, și-i sălăsluește pe dânșii în curțile Tale, precum este scris, trecându-le, ca un bun, greșelile lor cele de voe și cele fără de voe și toate cele întru știință și cele întru neștiință, lubitorule de oameni.

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce ai răsărit din Fecioară, lumii, Hristoase Dumnezeule, și fii luminii printr'însa ne-ai arătat, miluește-ne pe noi.

Și îndată Psalmul 50 : Miluește-mă Dumnezeule... Apoi :

Canonul pe 4.

La troparul dintâi zicem stihul acesta :
Minunat este Dumnezeu întru Sfinții săi, Dumnezeuul lui Israil. La al doilea tropar :
Doamne odihnește cu dreptii pe adormiții robii Tăi. La al treilea tropar zicem :
Slavă... iar la al patrulea tropar, care

este al Născătoarei, zicem : **Și** acum...
și așa cântăm întreg Canonul.

Pesna I, glasul al 6-lea.

Irmos : Ca pe uscat umblând Israil...

Intru cămările cerești, vitejii muce-
nici pururea Te roagă pe Tine,
Hristoase: pe acești credincioși, pe
cari i-ai mutat de pe pământ, învrednicește-i
să dobândească bunătățile cele veșnice.

Cela ce ai înfrumusețat toate, pe mine
omul, viețuitoare amestecată întru sme-
renie împreună și între mărire m'ai zidit;
pentru aceasta, Mântuitorule, sufletele ro-
bilor Tăi odihnește-le.

Slavă...

Locuitor și lucrător raiului m'ai rându-
it din început, iar călcând porunca Ta
m'ai isgonit; pentru aceasta, Mântuitorule,
sufletele robilor Tăi odihnește-le.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce din coastă a zidit dintâi pe Eva,
strămoașa noastră, din preacuratul tău
pântece s'a îmbrăcat în trup, prin carele
tăria morții, Prea curată, s'a stricat.

Pesna 3-a.

Irmos : Nu este sfânt...

După lege s'au nevoit mucenicii Tăi,
dătătorule de viață, și cu cununi
de biruință împodobindu-se, mij-
locesc celor ce întru credință s'au săvâr-
șit, mântuire veșnică.

Învățatu-m'ai mai întâiu cu multe minuni
și semne, pe mine rătăcitul, iar mai pe
urmă Însuți pe Tine Te-ai smerit ca un mi-
lostiv și căutând m'ai aflat și m'ai mântuit.

Slavă...

Pe cei ce au venit la Tine din strică-
ciunea cea nestătătoare a celor trecătoare,
întru locașurile cele veșnice, învrednicește-i,
Bunule, cu bucurie a vieții, îndreptându-i
prin credință și prin har.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Nu este fără prihană precum tu, Prea
Curată Maica lui Dumnezeu, că tu una
pe adevăratul Dumnezeu cel din veci L-ai
zămislit în pânțece, Carele a stricat pute-
rea morții.

Apoi Irmosul :

Nu este sfânt precum Tu, Doamne
Dumnezeul meu, Carele ai înălțat
crucea credincioșilor Tăi, Bunule,
și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturi-
sirii Tale.

Urmează această Ectenie pentru cei răposați.

Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm.

Cântăreții : Doamne miluește odată.

Încă ne rugăm pentru odihna sufletelor
răposaților robilor lui Dumnezeu (**N**), și
pentru ca să li se ierte lor toată greșala
cea de voe și cea fără de voe.

Cântăreții : Doamne miluește odată.

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufle-
tele lor unde dreptii se odihnesc.

Cântăreții : Doamne miluește odată.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerului și
lăsarea păcatelor lor, la Hristos împăratul
cel fără de moarte și Dumnezeuul nostru,
să cerem.

Cântăreții : Dă Doamne.

Diaconul sau Preotul : Domnului să ne rugăm.

Cântăreții : Doamne miluește de 40 de ori, iar Preotul zice rugăciunea :

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul...

Ecfonis :

Că Tu ești învierea și viața...

După acest Ecfonist, Sedealna glasul al 6-lea.

Cu adevărat deșertăciune sunt toate și viața aceasta este umbră și vis, că în deșert se turbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura, când dobândim lumea, atuncea în groapă ne sălășluim, unde împreună sânt împărații și săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeule, pe robii Tăi aceștia, mutați dela noi, odihnește-i, ca un iubitor de oameni.

Slavă... Și acum... a, **Născătoarei de Dumnezeu.**

Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele nu mă lăsa pe mine, ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă apără și mă mântuește.

Pesna 4-a.

Irmos : Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul...

A rătând cunoștința înțelepciunii celei mai bune și a bunătății celei mult desăvârșite, pentru daruri, Stăpâne, cetele mucenicilor le-ai numărat împreună cu îngerii.

S lava Ta cea prea curată a dobândi învrednicește pe acești ce s'au mutat la Tine, Hristoase, unde este locașul celor ce se veselesc și glasul curatei bucurii.

S lavă...

P rimește pe cei ce puterea Ta cea dumnezească laudă, pe cei ce i-ai luat de pe pământ, făcându-i pe dâșii fiii luminii, curățindu-le ceața păcatului, mult milostive.

Ș i acum... **a Născătoarei de Dumnezeu.**

L ocaș prea curat, biserică cu totul fără prihană, sicriu prea sfânt, loc fecioresc de sfințenie, pe tine, frumusețea lui Iacov, te-a ales Stăpânul.

Pesna 5-a.

Irmos: **C**u dumnezească strălucirea Ta...

Ca o roadă desăvârșit sfințită și ca o pârgă a firii omenești, aducându-se mucenicii preaslăvitului Dumnezeu, nouă pururea ne dau mântuire.

Petrecerii cerești și împărăției darurilor, învrednicește, Doamne, pe cei adormiți, credincioșii robii Tăi, dându-le lor izbăvire de păcate.

Slavă...

Cela ce însuți din fire ești făcător de viață și adâncul cel neurmat al bună-tății cu adevărat, pe aceștia ce au adormit învrednicește-i împărăției Tale, Îndurate, Unule cela ce ești fără de moarte.

Și acum... **a Născătoarei de Dumnezeu.**

Tărie și cântare și mântuire, s'a făcut celor pierduți, Cela ce s'a născut din tine, Stăpâna lumii, Carele a izbăvit din porțile iadului pe cei ce cu credință te fericesc pe tine.

Pesna 6-a.

Irmos: **M**area vieții...

Pe cruce fiind răstignit ai adunat la Tine cetele mucenicilor, care au urmat patimii Tale, Bunule; pentru aceasta ne rugăm Ție: pe acești ce s'au mutat la Tine, odihnește-i.

Când vei veni cu slava Ta cea negrăită, cu frică să judeci toată lumea, binevoește, Mântuitorule, pe nori luminat să Te întâmpine pe Tine credincioșii robii Tăi, pe cari i-ai luat de pe pământ.

Slavă...

Isvorul vieții ești Cela ce cu bărbăția cea dumnezească scoți pe cei ferecați, Stăpâne, pe robii Tăi aceștia, cari cu credință au venit la Tine, întru dulceața raiului sălășluiește-i.

Și acum... **a Născătoarei de Dumnezeu.**

In pământ ne-am întors, călcând porunca lui Dumnezeu cea sfântă; iar prin tine, Fecioară, în cer de pe pământ ne-am înălțat, stricăciunea morții scuturând.

Apoi Irmosul:

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viața mea, mult milostive.

Apoi ectenia : Iară și iară... și celelalte cum s'a arătat mai sus.

După ecfonis, Condacul, glasul al 8-lea :

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Icos :

Tu însuși ești fără de moarte, Căci ai făcut și ai zidit pe om ; iar pământenii din pământ sântem zidiți și întru acelaș pământ vom merge, precum ai poruncit, Căci ce m'ai zidit și mi-ai zis, că pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământenii mergem, făcând tânguirea cea deasupra gropii, cântarea : **Aliluia. De trei ori.**

Apoi iarăși se cântă : Cu sfinții odihnește, Hristoase...

Pesna 7-a.

Irmos : Dătător de rouă...

Măntuindu-se mucenicii, cu sângele Tău, de călcarea poruncii celei dintâiu și stropindu-se cu sângele lor, arătat au închipuit junghierea Ta ; bine

ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Pe moartea cea sumeață o ai omorât, Cuvinte, Începătorule de viață, primește și pe aceștia ce au adormit întru credința Ta, cari cântă și grăesc Ție, Hristoase : bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

Cela ce m'ai însuflețit pe mine omul, cu suflarea cea dumnezească, Dumnezeuule prea stăpânitorule, pe acești mutați, învrednicește-i, Stăpâne, împărăției Tale, ca să-Ți cânte Ție, Mântuitorule : bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum...

Mai presus de toată făptura te-ai făcut prea nevinovată, zămisbind pe Dumnezeu, Carele a sfărâmat porțile morții și a frânt încuetoarele ; pentru aceasta pe tine, curată, cu cântări te mărim credincioșii, ca pe Maica lui Dumnezeu.

Pesna 8-a.

Irmos : Din văpaea cuvioșilor rouă ai isvorît...

Tărie arătând, vitejilor, cu cunună de biruință v'ați împodobit mucenicii lui Hristos, purtătorilor de nevointă, strigând : pe Tine Te prea înălțăm, Hristoase, în veci.

Pe credincioșii cei ce au lăsat viața întru sfințenie, și la Tine, Stăpânul, s'au mutat, primește-i cu blândețe, odihnindu-i ca un îndurat, pe cei ce Te prea înalță întru toți vecii.

Slavă...

Binevoește acum a se sălășlui în pământul celor blânzi, toți cei mai dinainte adormiți, Mântuitorule, îndreptând prin credința cea întru Tine și prin dar, pe cei ce Te prea înalță întru toți vecii.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Fericindu-te toți, prea fericită, pe tine ceea ce ai născut pe Cuvântul, Cea ce este cu adevărat fericit, Carele s'a întrupat pentru noi, pe Carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Pesna 9-a.

Irmos : Pe Dumnezeu a-L vedea...

Nădejdea a întărit cetele mucenicilor și spre dragostea Ta cu căldură i-ai înălțat, mai înainte închipuind acestora cele ce vor să fie, odihna cea neclătită cu adevărat; căreea, pe acești credincioși ce s'au mutat, învrednicește-i, Bunule.

Strălucirea Ta cea luminată și dumnezească a dobândi, Hristoase, aceștia ce cu credință s'au mutat, binevoiește, odihnă în sânurile lui Avraam, ca un milostiv, dăruindu-le lor și învrednicindu-i fericirii celei veșnice.

Slavă...

Cela ce ești din fire bun și milostiv și voitor milei și adâncul îndurării, pe cei ce i-ai mutat din locul acesta al dosădirii și din umbra morții, Mântuitorule, așează-i pe dânșii unde strălucește lumina Ta.

Și acum... **a Născătoarei de Dumnezeu.**

Cort sfânt te cunoaștem pe tine, Prea curată, și sicriu și tabla legii darului, că prin tine s'a dăruit iertare celor îndreptați cu sângele Celui ce s'a întrupat din pântecul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană.

După aceasta preotul, tămâind, zice :

Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii, întru cântări cinstind-o să o slăvim.

Strana zice :

Duhurile și sufletele dreptilor te vor lăuda pe Tine, Doamne.

Și îndată, Irmosul :

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre Carele nu cutează a căuta oștile îngerești, iar prin tine Prea curată s'a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe Carele slăvindu-L cu oștile cerești pe tine te ferim.

Apoi : S finte Dumnezeule... și după :
Tatăl nostru... cântăm Troparele acestea,
glasul al 4-lea :

Cu duhurile dreptilor celor ce s'au săvârșit, odihnește sufletele robilor Tăi, Mântuitorule, păzindu-le pe dânsule întru viața cea fericită, care este la Tine, iubitorule de oameni.

Intru odihna Ta, Doamne, unde toți sfinții Tăi se odihnesc, odihnește și sufletele robilor Tăi, că Însuși ești iubitor de oameni.

Slavă...

Tu ești Dumnezeu Carele Te-ai pogorât în iad și ai deslegat durerile celor ferecați, Însuși și sufletele robilor Tăi, odihnește-le.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Una curată și prea nevinovată Fecioară, ceea ce ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele robilor tăi.

Preotul zice Ectenia aceasta :

Miluește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluește.

Cântăreții: Doamne miluește **de trei ori.**

Încă ne rugăm pentru odihna sufletelor răposaților robilor lui Dumnezeu (**N**) și pentru ca să li se ierte lor toată greșala cea de voe și cea fără de voe.

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletele lor unde dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerului și iertarea păcatelor lor, la Hristos, Împăratul Cel fără de moarte și Dumnezeul nostru, să cerem.

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul,
 Carele ai călcat moartea și pe diavolul ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale, Însuți Doamne, odihnește și sufletele robilor Tăi (aici se pomenesc numele, dacă nu sunt multe), în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit durerea, întristarea și suspinarea; și toată greșala ce au făcut ei cu cuvântul, cu lucrul, sau cu gândul, ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu, iartă-i; că nu este om carele să fie viu și să nu greșască. Numai Tu Însuți ești fără de păcat, dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău adevărul.

Ecfonis.

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormiților robilor Tăi, Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu prea sfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții: Amin.

Apoi se citesc aceste rugăciuni de iertare a tot blestemul și afurisenia.

La tot blestemul și afurisenia, ce se citesc de arhiereu, iar în lipsă de preot.

Doamne Dumnezeul nostru, Cea ce cu înțelepciunea Ta cea negrăită ai făcut pe om din țărână și l-ai închipuit într-o podoabă și frumusețe și l-ai înfrumusețat ca pe o făptură cinstită și cerească, spre cuvântare de mărire și bunăcuviință a slavei și împărăției Tale, ca să-l aduci pe el după chipul și asemănarea Ta; dar călcând porunca învățaturii Tale și împărțășit fiind chipului și nepăzindu-l, și pentru aceasta, ca să nu fie fără de moarte răutatea, cu iubire de oameni ai poruncit împreunării și amestecării acesteia și negrăitei Tale legături acesteia, ca un Dumnezeu al părinților noștri, prin vrerea Ta cea dumnezească să se tae și să se risipească, încât sufletul să meargă acolo de unde și-a luat ființă, până la obșteasca înviere, iar trupul să se risipească într-o cele dintru care este și alcătuit. Pentru aceea ne rugăm Ție, Părintelui Celui fără început și unuia născut Fiului Tău și Prea Sfântului, de o ființă și făcătorului de viață Duhului Tău, să nu treci zidirea Ta aceasta să fie înghițită de piericiune, ci trupul să se risipească într-o acelea într-o care este și alcătuit, iar sufletul să se așeze în ceata dreptilor. Așa, Doamne Dumnezeul nostru, să biruiască mila Ta cea nemăsurată și iu-

birea de oameni cea neasemănată. Și de a căzut robul Tău acesta sub blestemul tatălui său, sau al maicii sale, sau sub blestemul său, sau pe vreunul din preoți a amărît și dela dânsul a luat legătură nedeslegată, sau în grea afurisanie dela arhieru a căzut și prin lene n'a dobândit iertăciune, iartă-l pe acesta prin mine păcătosul și nevrednicul robul Tău, și trupul lui îl desleagă în cele din care a fost alcătuit, iar sufletul lui îl așează în corturile sfinților. Așa, Doamne Dumnezeul nostru, Cea ce ai dat această putere sfinților tăi ucenici și apostoli, ca să dea iertare de păcate și ai zis: „Ori câte veți lega și veți deslega, să fie legate și deslegate”, și printr'înșii și nouă nevrednicilor, cu iubire de oameni ne-ai dăruit această putere, desleagă pe adormitul robul Tău (N) de păcatul cel sufletească și trupesc, și să fie iertat și în veacul de acum și în cel ce va să fie, cu rugăciunile Prea curatei și pururea Fecioarei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Altă Rugăciune.

Sătăpâne, mult milostive, Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul nostru, Cea ce după sfânta Ta înviere din morți cea de a treia zi, cu harul Tău ai binevoit a da sfinților Tăi ucenici și apostoli cheile

împărăției cerurilor și puterea de a lega și deslega păcatele oamenilor, ca să fie legate și în cer câte de dânșii pe pământ s'au deslegat; Cela ce ne-ai învrednicit și pe noi, smeriții și nevrednicii robii Tăi, prin iubirea Ta de oameni cea nespusă a fi următori tot aceluiaș prea sfânt dar și har, ca și noi așijderea să legăm și să deslegăm cele ce se întâmplă întru poporul Tău; În-suți prea bunule Împărate, prin mine smeritul și nevrednicul slujitorul Tău, iartă robului Tău (N) orice a greșit întru această viață ca un om și lasă lui câte cu cuvântul sau cu lucrul, sau cu gândul a greșit, deslegându-i și legătura care este pusă asupra lui, ori în ce chip ar fi; cu care însuș el din neluare aminte sau din altă pricină s'a legat pe sine, ori dela arhieru sau dela altcineva, prin pisma și prin lucrarea diavolului a suferit o alunecare ca aceasta; binevoiește, ca un singur bun și mult milostiv, ca sufletul lui să se așeze cu sfinții, cari din veac au plăcut Ție, iar trupul să se dea firii cei de Tine zidite, că binecuvântat și preaslăvit ești în veci. **A**min.

Preotul sau diaconul zice:

Înțelepciune...

Cântăreții: Ceea ce ești mai cinstită...

Preotul:

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeu, nădejdea noastră, slavă Ție.

Cântăreții: Slavă... **Ș**i acum... **D**oamne miluește **de trei ori, B**inecuvintează.

Preotul zice Apolisul :

Cela ce a înviat din morți, Hristos adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Prea curatei Maicii Sale, ale sfinților și întru tot lăudaților Apostoli, ale prea cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri, ale sfântului și dreptului Lazăr, celui a patra zi înviat și ale tuturor sfinților, sufletele robilor Săi celor mutați dela noi, în corturile dreptilor să le așeze, în sânurile lui Avraam să le odihnească și cu dreptii să le numere și pe noi să ne miluiască, ca un bun și de oameni iubitor.

Cântăreții : **A**min.

Preotul :

Întru fericită adormire, veșnică odihnă dă, Doamne, adormiților robilor Tăi (**N**) și le fă lor veșnică pomenire.

Cântăreții cântă : Veșnica pomenire **de trei ori.**

Preotul :

Pentru rugăciunile sfinților părinților noș-

tri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluește-ne pe noi.

Cântăreții : Amin.

Se cuvine a ști, că în ziua în care se face Parastas, la Liturghie se pune, la obișnuitele tropare de după ieșirea cu Sfânta Evanghelie, troparul cu condacul pentru cei răposați. La Apostolul și Evanghelia zilei, se adaugă Apostolul și Evanghelia pentru cei răposați. După Ectenia cea mare de după Evanghelie, se zice Ectenia pentru cei morți : Miluește-ne pe noi, Dumnezeule... Dumnezeuul duhurilor... Că Tu ești învierea... Întru fericită adormire... Veșnica pomenire.

La Sâmbăta Moșilor, ectenia cea mică a morților, se zice precum urmează :

Miluește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, auzi-ne și ne miluește.

Încă ne rugăm pentru odihna și iertarea sufletelor celor din veac adormiți întru buna credință a strămoșilor, a moșilor, a părinților, a maicelor, a fraților, a surorilor, a fiilor, și a celor dintr'o rudenie și celor dintr'o seminție, și a tuturor sufletelor care au adormit mai nainte întru nădejdea învierii și a vieții veșnice ; a ctitorilor sfântului locașului acestuia : arhieriei, ieromonahi, preoți, diaconi, ierodiaconi și monahi, slu-

jitori și robi, celor ce odihnesc aicea și pretutindenea drept credincioși creștini, și a robilor lui Dumnezeu celor ce acum se pomenesc (**N**) și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voe și cea fără de voe.

Ca Domnul să așeze sufletele lor și numele lor în cartea vieții și în sânurile lui Avraam, în laturea viilor, întru împărăția cerurilor, în raiul desfătării, unde dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu și împărăția cerurilor și lăsarea păcatelor lor, la Hristos Împăratul Cel fără de moarte și Dumnezeul nostru, să le cerem.

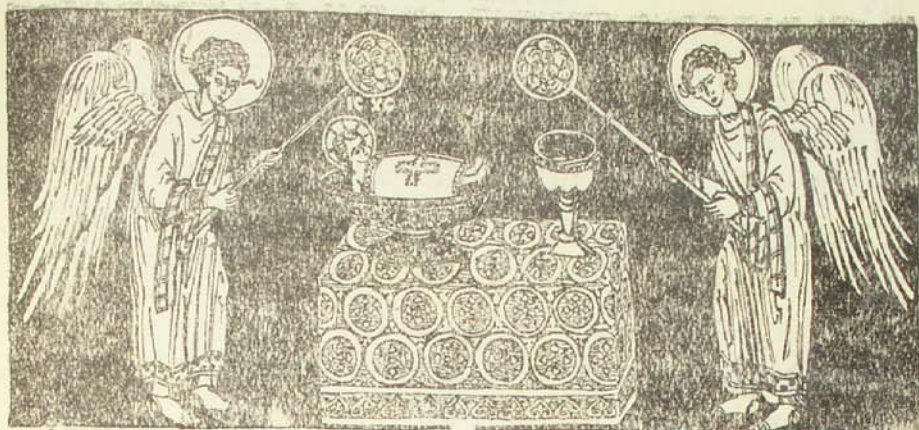
Apoi rugăciunea: Dumnezeu duhurilor... **Că** Tu ești învierea...

Sfârșitul rânduielii parastasului.

Molitfa ce se citește la hainele ce se împarte de pomană după încetarea din viață a fiecărui om.

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Cea ce stăpânești morții și vii, Carele dai hrană celor flămânzi și îmbrăcăminte celor goi, binecuvintează hainele acestea spre purtarea celor ce le vor îmbrăca; și pe adormitul robul Tău (**N**) îmbracă-l în vestmântul nestricăciunii și în haină înfrumusețată cu lumină; și-l așează în camera Ta, ca să se bucure în veci într-o desfătare bunătaților Tale și într-o odihnă. Binecuvintează, Doamne, și celelalte lucruri câte se vor mai împărți pentru adormitul robul Tău (**N**), ca să-i fie lui de pomenire și de răscumpărare. Dăruiește, Doamne, sănătate și celor ce vor purta aceste daruri de haine, spre pomenirea numelui adormitului. Dăruiește și adormitului răspuns bun la înfricoșata judecata Ta; ușurează-l, Doamne, de păcatele ce a făcut cu lucrul, cu cuvântul sau cu gândul. Că numai Tu singur ești fără de păcat, Hristoase Dumnezeu nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, **Amin**.

LITIA MICĂ

Se cuvine a arăta o învățătură pe scurt, pentru pricina acestei rândueli, ce se zice Litie pentru cei morți. Această slujbă se face în toate zilele, peste tot anul, seara după apolisul vecerniei și dimineța după apolisul utreniei, în zilele de rând, pentru că în zilele cele cu serbare, adică Duminecile și când este Polileu și la Doxologii și la înainte serbări și la serbări și cât ține serbarea, Litia aceasta pentru cei morți nu se face.

Rânduiala este întru acest chip:

Seara după apolisul vecerniei sau dimineța după apolisul utreniei, și după ce cântăreții zic: Mulți ani, preotul ia cădelnița cu tămâie și epitrahilul, iar eclesiarhul ia sfeșnicul cu lumânarea aprinsă, mergând înaintea preotului; și când merg cântăreții,

urmând, cântă o stihiră, care este la Litia hramului însăși melodică; iar altădată, altă stihiră, pe rând schimbându-le, tot dela Litia sfântului al căruia este hramul. Și ajungând în tinda Bisericii, stă preotul în mijloc, și stihira sfârșindu-se de cântat, Preotul zice: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... iar cântăreții răspund: Amin. Și îndată: Sfinte Dumnezeule... pe glasul stihirii, degrab, adică antifonicește, întru amândouă strănile de trei ori. Apoi: Slavă... Și acum... și după Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... cântăreți încep îndată să cânte aceste tropare ale morților, pe glasul 4. Și până când se cântă troparele, preotul cădește icoanele, numai acelea ce sânt acolo și pe poporul ce se va întâmpla de față.

Troparele :

Cu duhurile dreptilor celor ce s'au săvârșit, odihnește, Mântuitorule, sufletele adormiților robilor Tăi, păzindu-le pe dânsule întru viața cea fericită, care este la Tine, Iubitorule de oameni.

Intru odihna Ta, Doamne, unde toți sfinții Tăi se odihnesc, odihnește și sufletele robilor Tăi, că Insuți ești iubitor de oameni.

Slavă...

Tu ești Dumnezeu, Carele Te-ai pogorât în iad și ai deslegat durerile celor ferecați, Însuți și sufletele robilor Tăi odihnește-le.

Și acum... **a Născătoarei de Dumnezeu.**

Una curată și Prea nevinovată Fecioară, ceea ce ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire, roagă-L să mântuiască și sufletele robilor Săi.

După sfârșitul acestor tropare, preotul sau diaconul începe îndată această ectenie pentru cei răposați:

Miluește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluește.

Încă ne rugăm pentru odihna și iertarea sufletelor celor din veac răposați întru bună credință, a strămoșilor, a moșilor, a părinților, a maicilor, a fraților, a surorilor, a fiilor și a celor dintr'o rudenie și celor dintr'o seminție și a tuturor sufletelor care mai nainte au adormit întru nădejdea învierii și a vieții veșnice; a ctitorilor sfântului locașului acestuia, a miluitorilor și a făcătorilor de bine și a tuturor celor ce s'au ostenit și au slujit sfântului locașului acestuia: arhieriei, ieromonahi, preoți, ierodiaconi și monahi, slujitori și robi, celor ce odihnesc aicea și

pretutindenea ortodocșilor creștini și a robilor lui Dumnezeu care acum se pomenesc **(se pomenește numele lor)** și pentru ca să li se ierte lor toată greșala cea de voe și cea fără de voe.

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletele lor și numele lor în cartea vieții și în sânurile lui Avraam, în laturea viilor, întru împărăția cerurilor și în raiul desfătării, unde toți dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu și împărăția cerurilor și lăsarea păcatelor lor, la Hristos, Împăratul Cel fără de moarte și Dumnezeul nostru, să le cerem.

Diaconul sau preotul zice: Domnului să ne rugăm.

Cântăreții: Doamne miluește **de 40 de ori.**

În timpul acesta preotul cetește în taină această rugăciune :

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Carele ai călcat moartea și pe diavolul l-ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale, Însuși, Doamne, odihnește și sufletele adormiților robilor Tăi (**N**) în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, necazul și suspinarea ; și toată greșala ce-au făcut ei

sau cu cuvântul sau cu lucrul sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-i. Că nu este om care să viețuiască și să nu greșească; că numai Tu ești fără de păcat, dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău adevărul.

Vozglas :

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormiților robilor Tăi (**N**), Hristoase Dumnezeule și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început și Prea Sfântului și bunului de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântăreții : Amin.

Preotul : Slavă Ție, Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, slavă Ție.

Cântăreții : Slavă... Și acum... Doamne miluește **de trei ori**, Binecuvintează :

Preotul :

Cel ce a înviat din morți, Hristos adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale și ale sfinților măriților și întru tot lăudaților apostoli, ale prea cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri și ale tuturor sfinților, sufletele robilor Săi, celor

mutați dela noi, în corturile dreptilor să le așeze, în sânurile lui Avraam să le odihnească și cu dreptii să le numere, iar pe noi să ne miluiască ca un bun și de oameni iubitor.

Cântăreții : Amin.

Preotul : Veșnica pomenire vrednicilor de fericire, pururea pomeniților, părinților și fraților noștri. De trei ori.

Dumnezeu să-i fericească și să-i odihnească pe dâșii, și pe noi să ne miluească ca un bun și de oameni iubitor.

I ntru fericită adormire, veșnică odihnă dă, Doamne, adormiților și pururea pomeniților ctitorilor sfântului locașului acestuia, părinților și fraților noștri celor ce odihnesc aicea și pretutindenea ortodocșilor creștini, și le fă lor veșnică pomenire.

Cântăreții cântă : Veșnica pomenire pe glasul al 3-lea, de trei ori.

Eclisiarhul luând sfeșnicul și cadelnița dela preot le duce la locurile lor, iar preotul stând înaintea sfintei uși zice :

P entru rugăciunile sfinților părinților noștri, Doamne lisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluește-ne pe noi.

Cântăreții : Amin.

EVANGHELII CE SE CITESC LA STÂLPI

Evanghelia I a Învierii.

Dela Matei, cap. XXVIII, v. 16-20.

In vremea aceia cei unsprezece ucenici s'au dus în Galileia, în muntele unde le poruncise Iisus, și văzându-L, i s'au închinat; unii însă s'au îndoit. Și apropiindu-se Iisus, le-a grăit și le-a zis : „Datu-mi-s'a toată puterea în cer și pe pământ. Mergeți dară și învățați toate popoarele, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, povățuindu-le să păzească toate câte v'am poruncit. Și iată Eu sânt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacului, Amin.

Evangelhia II a Învierii.

Dela Marcu, cap. XVI, v. 1-8.

Iar după ce a trecut Sâmbăta, Maria Magdalena, Maria lui Iacov și Salomia au cumpărat miresme, ca să meargă să ungă pe Iisus. Și în ziua întâi a săptămânii, foarte de dimineață, când răsarea soarele, au venit la mormânt, zicând una către alta: „Cine ne va prăvăli piatra depe ușa mormântului?“. Dar privind ele, au văzut că piatra, care era foarte mare, era prăvălită. Și intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în dreapta, îmbrăcat în vestimente albe și s'au spăimântat. Iară el le-a zis: „Nu vă spăimântați! Pe Iisus Nazarineanul cel răstignit căutați? S'a sculat, nu este aicea. Iată locul, unde a fost pus El. Dar duceți-vă și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru, că va merge mai nainte de voi în Galileia; acolo îl veți vedea, cum v'a spus El“, și ieșind repede, au fugit dela mormânt, căci erau cuprinse de groază și de cutremur, și n'au spus nimănui nimica, pentru că se temeau.

Evangelhia III a Învierii.

Dela Marcu, cap. XVI, v. 9-20.

In vremea aceea înviind Iisus dimineața, în ziua întâia a săptămânii, s'a arătat întâi Mariei Magdalenei, din care scosese șapte draci. Iară aceasta s'a dus și a vestit celor ce fuseseră cu dânsul, care plângeau și se tânguiau. Aceștia însă auzind că El este viu și a fost văzut de dânsa, nu au crezut. Iar după aceasta s'a arătat sub alt chip, la doi din ei, care mergeau la un sat. Și întorcându-se aceștia au spus celorlalți; dară nici pe aceia nu i-au crezut. În sfârșit s'a arătat chiar celor unsprezece apostoli când ședeau la cină și le-a imputat pentru necredința și împietrirea inimii, că pe cei ce L-au văzut înviat nu i-au crezut. Apoi le-a zis: „Mergeți în toată lumea și propoveduiți Evangelhia la toată făptura! Cel ce va crede și se va boteza, se va mântui; iară cel ce nu va crede, se va osândi. Iar cei ce vor crede vor fi însoțiți de semne ca acestea: în numele Meu draci vor izgoni, în limbi nouă vor vorbi; șerpi vor lua și de vor bea ceva omorîtor, nu-i va vătăma. Pe bolnavi mâinile își vor pune și se vor face bine“. Deci Domnul, după

ce a grăit cu dânșii, s'a înălțat la cer și a șezut de-a-dreapta lui Dumnezeu. Iară ei au ieșit și au propoveduit pretutindenea, Domnul lucrând împreună cu ei și adevărind cuvântul prin semnele ce urmau, Amin.

Evangelhia IV a Învierii.

Dela Luca, cap. XXIV, v. 1-12.

In ziua cea dintâi a săptămânii foarte de dimineață au venit femeile la mormânt, aducând miresmele, ce gătiseră ; și împreună cu dânsule au venit și altele ; dar au găsit piatra răsturnată depe mormânt ; și intrând, n'au găsit trupul Domnului Iisus. Pe când se mirau ele de aceasta, iată, au stătut înaintea lor doi bărbați în veșminte strălucitoare. Iară ele înfricoșându-se și plecându-și fețele la pământ, aceia au zis către dânsule : „Ce căutați pe cel viu cu cei morți ? Nu este aicea, ci s'a sculat ; aduceți-vă aminte, cum v'a grăit, fiind încă în Galileia, zicând ; că Fiul omului trebuie să fie dat pe mâna oamenilor păcătoși și să fie răstignit și a treia zi să învie“. Și și-au adus ele aminte de spusese Lui. După ce s'au întors ele dela mormânt, au vestit acestea toate celor unspre-

zece și tuturor celorlalți ucenici. Iar cele ce au spus acestea apostolilor erau: Maria Magdalena, Ioana, Maria, mama lui Iacov și altele. Însă spusele lor s'au părut ucenicilor ca o aiurare și nu le-au crezut. Petru însă sculându-se, a alergat la mormânt și plecându-se, a văzut numai giulgiurile întinse și s'a întors înapoi, mirându-se în sine de cele ce se petrecuseră.

Evangelhia V a Învierii.

Dela Luca, cap. XXIV, v. 12-35.

In vremea aceea, Petru sculându-se a alergat la mormânt și plecându-se, a văzut numai giulgiurile întinse și s'a întors înapoi mirându-se în sine de cele ce se petrecuseră. Și iată în aceeași zi, doi din ei mergeau la un sat, care se numea Emaus, și era departe de Ierusalim ca la șasezeci de stadii. Aceștia vorbeau între ei despre toate întâmplările acestea. Dar pe când grăiau și se întrebau ei de aceasta apropiindu-se și însuși Iisus, mergea împreună cu dânșii. Însă ochii lor erau opriți de a-L cunoaște. Iară Iisus a zis către dânșii: „Despre ce grăiți voi unul cu altul, și pentru ce sânteți triști?”. Atunci răspunzând unul, care

se numea Cleopa, a zis către El: „Au numai tu singur ești străin în Ierusalim și nu știi cele ce s’au petrecut în el zilele acestea?”. Și El le-a zis: „Care?”. Iară ei l-au zis: „Cele despre Iisus Nazarineanul, care era prooroc, puternic cu fapta și cu cuvântul, înaintea lui Dumnezeu și a tot poporul; cum L-au dat căpeteniile preoților și mai marii noștri să fie osândit la moarte și L-au răstignit. Noi însă nădăjduiam că El este acela, Care trebuia să izbăvească pe Israil; și totuși astăzi e a treia zi de când s’au petrecut acestea. Ci și niște femei de ale noastre ne-au umplut de mirare: ele au fost disdimineată la mormânt și n’au găsit trupul Lui; și întorcându-se, au spus că li s’ar fi arătat niște îngeri, care spun că El este viu. Și s’au dus și unii din noi la mormânt și au găsit așa, cum spuseseră și femeile, dar pe El nu L-au văzut; atuncea El le-a zis: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima a crede toate cele ce au grăit proorocii! Nu trebuia oare Hristosul să pătimească acestea și să intre în slava Sa? Și începând dela Moisi și dela toți proorocii le-au tâlcuit lor cele scrise pentru El în toate Scripturile. În vremea asta s’au apropiat de satul la care mergeau, iară El se făcea că merge mai departe. Dar ei L-au îndemnat zicând: „Rămâi cu noi, căci ziua a trecut și e spre seară“. Și a intrat să rămâie cu

dânşii. Iară dacă s'a aşezat la masă cu ei, a luat pânea şi binecuvântând, a frânt şi le-a dat. Atunci li s'au deschis ochii şi L-au cunoscut; El însă s'a făcut nevăzut de ei. Şi au zis unul către altul: „Au nu ardea în noi inima noastră, când ne, grăia El pe cale şi când ne tâlcuia Scripturile?“. Şi sculându-se ei în ceasul acela, s'au întors la Ierusalim şi au găsit adunaţi pe cei unsprezece ucenici şi pe cei ce erau cu dânşii, care spuneau, că Domnul s'a sculat cu adevărat şi s'a arătat lui Simon. Şi au povestit şi ei cele ce se petrecuseră pe cale şi cum Domnul s'a cunoscut de dânşii la frângerea pâinii.

Evangelhia VI a Învierii.

Dela Luca, cap. XXIV, v. 36-53.

In vremea aceea sculându-se Iisus din morţi, a stătut în mijlocul ucenicilor şi le-a zis: „Pace vouă!“. Iară ei înspăimântându-se şi turburându-se, li se părea că văd duh. El însă le-a zis: „Pentru ce vă turburaţi şi pentru ce se stârnesc asemenea gânduri în inimile voastre? Priviţi mâinile şi picioarele Mele, căci Eu însumi sânt; pipăiţi-mă şi vedeţi, că duhul n'are

carne și oase, cum vedeți că am Eu“. Și zicând aceasta, le-a arătat mânilor și picioarele. Și încă necrezând ei de bucurie, și mirându-se, le-a zis: „Aveți ceva de mâncare aicea?“. Iară ei i-au dat o bucată de pește fript și dintr'un fagur de miere. Și luând, a mâncat înaintea lor, apoi le-a zis: „Acestea vi le-am grăit Eu când eram cu voi, că trebuie să se împlinească toate cele scrise despre Mine în legea lui Moisi și în proroci și în psalmi“. Atunci le-a deschis mintea lor, ca să înțeleagă Scripturile și le-a zis: „Așa este scris și așa trebuie să pătimească Hristos și să învie din morți a treia zi și să se propoveduiască în numele Lui pocăința și iertarea păcatelor la toate popoarele, începând dela Ierusalim. Iară voi sânteți martori acestora, și iată Eu voi trimite făgăduința Tatălui Meu peste voi. Voi însă rămâneți în cetatea Ierusalimului până vă veți îmbrăca cu puterea de sus“. Apoi i-a scos afară din cetate, până în Vitania și ridicându-și mânilor i-a binecuvântat și când îi binecuvânta, a început a se depărta de ei și a se înălța la cer. Iară ei închinându-se Lui, s'au întors în Ierusalim cu bucurie mare, și erau pururea în Biserică, lăudând și binecuvântând pe Dumnezeu, Amin.

Evangelhia VII a Învierii.

Dela Ioan, cap. XX, v. 1-10.

In ziua întâia a săptămânii, disdimineată, încă întunec fiind, a venit la mormânt Maria Magdalena și a văzut piatra răsturnată de pe mormânt. Deci a alergat aceea și a venit la Simon Petru și la celălalt ucenic, pe care-l iubea Iisus, și a zis către dâșii: „Au luat pe Domnul din mormânt și nu știu unde L-au pus“. Și a ieșit Petru și celălalt ucenic și s’au dus la mormânt. Și alergau amândoi împreună; dar celălalt ucenic a alergat mai iute decât Petru și a sosit întâiul la mormânt; și plecându-se, a văzut giulgiurile singure, dar n’a intrat. După dânsul a venit și Simon Petru și a intrat în mormânt și a văzut giulgiurile jos și mahrama, care fusese pe capul Lui, nu cu giulgiurile zăcând, ci învăluită deosebi în alt loc. Atunci a intrat și celălalt ucenic, care sosise întâi la mormânt, și a văzut și a crezut. Căci ei nu știau încă din Scriptură, că Iisus trebuia să învie din morți. Și s’au întors ucenicii iarăși la ale sale.

Evangelhia VIII a Învierii.

Dela Ioan, cap. XX, v. 11-18.

In vremea aceea, Maria stătea la mormânt, afară, plângând, și cum plângea, s'a plecat în mormânt și a văzut doi îngeri în veșminte albe, șezând unde fusese pus trupul lui Iisus, unul de către cap și altul de către picioare. Și aceia i-au zis: „Femeie, ce plângi?“. Iară ea le-a zis: Pentru că au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus“. Și aceasta zicând s'a întors înapoi și a văzut pe Iisus stând, dar nu știa că-i Iisus. Zisu-i-a Iisus: „Femeie, ce plângi? Pe cine cauți?“. Iară aceea, socotind că-i grădinarul, a zis către dânsul: „Domnule, de l-ai luat tu, spune-mi unde l-ai pus și eu îl voi lua“. Zis-a ei Iisus: Marie! Iară aceea întorcându-se i-a zis: „Ravvuni“, adică „Învățătorule!“. Zis-a ei Iisus: „Nu te atinge de Mine, căci încă nu M'am suit la Tatăl Meu, ci du-te la frații mei și le spune: Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru și la Dumnezeu Meu și Dumnezeuul vostru“. Venit-a Maria Magdalena și a spus ucenicilor, că a văzut pe Domnul și acestea i-a spus ei.

Evangelhia IX a Învierii.

Dela Ioan, cap. XX, v. 19-31.

In ziua cea dintâi a săptămânii, seara, ușile casei, unde se aflau ucenicii adunați, fiind încuiate de frica ludeilor, a venit Iisus și a stătut în mijloc și le-a zis: „Pace vouă!“. Și aceasta zicând, le-a arătat mâinile și coasta Sa; și s’au bucurat ucenicii văzând pe Domnul. Iară Iisus le-a zis iarăși: „Pace vouă!“. Precum m’a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi!“. Și aceasta zicând, a suflat și a zis: „Luați Duh Sfânt: cărora veți ierta păcatele, se vor ierta, și cărora le veți ținea, ținute vor fi“. Iară Toma, unul din cei doisprezece, care se numea Gemene, nu era cu dânșii când a venit Iisus. Deci, ceilalți ucenici i-au zis: „Am văzut pe Domnul“. Iară el le-a zis: „De nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor și de nu voi pune degetul meu în semnul cuielor și de nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede“. Iară după opt zile ucenicii Lui erau iarăși înăuntru și Toma cu dânșii. Venit-a Iisus, fiind ușile încuiate, și a stătut în mijloc și a zis: „Pace vouă!“. Apoi a zis lui Toma: „Adu-ți degetul încoace și vezi mâinile Mele; adu-ți

mâna și o pune în coasta Mea, și nu fii necredincios, ci credincios“. Și a răspuns Toma și a zis către Dânsul: „Domnul meu și Dumnezeuul meu!“. Iară Iisus i-a zis: „Pentru că M'ai văzut, Tomo, ai crezut; fericite de cei ce nu M'au văzut și au crezut“. Făcut-a Iisus și alte multe semne înaintea ucenicilor Săi, care nu sânt scrise în cartea aceasta. Iară acestea s'au scris ca să credeți că Iisus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, și crezând, viață să aveți în numele Lui.

Evangelhia X a Învierii.

Dela Ioan, cap. XXI, v. 1-14.

In vremea aceea, Iisus s'a arătat iarăși ucenicilor la marea Tiberiadei, și s'a arătat așa: Erau împreună Simon Petru și Toma, care se numește Gemene, Natanail cel din Cana Galileii, fiii lui Zevedeu și alți doi din ucenicii Lui. Zis-a Simon Petru către dânșii: „Mă duc să pescuiesc“. Iară ei au zis: „Mergem și noi cu tine“. Și s'au dus și s'au suit repede în luntre; dar în noaptea aceea n'au prins nimica. Iară când s'a făcut ziuă, Iisus stătea pe mal; însă nu știau ucenicii că este Iisus. Deci, a zis Iisus

către dânșii: „Fiilor, aveți ceva de mâncare?“. Și ei l-au răspuns: „Nu“. Iară El le-a zis: „Aruncați mreaja în partea dreaptă a luntrei și veți afla“. Și au aruncat mreaja și nu puteau să o tragă de mulțimea peștilor. Atunci ucenicul acela pe care-l iubea Iisus, a zis lui Petru: „Domnul este!“ . Și auzind Simon Petru, că este Domnul, și-a pus haina și cingătoarea, căci era gol, și s'a aruncat în mare. Ceilalți ucenici au venit cu luntrea, trăgând mreaja cu peștii, căci nu erau departe de mal, ci ca la două sute de coți. Iar când au ieșit pe uscat, au văzut pâne și jeratec întins, și pe jeratec pește. Zis-a Iisus către dânșii: „Aduceți din peștii ce ați prins acum!“ . Și s'a suit Simon Petru în luntre și a tras la mal mreaja plină cu o sută cincizeci și trei de pești mari, și atâția fiind, nu s'a rupt mreaja. Zis-a Iisus către dânșii: „Veniți de prânziți“. Și nimeni din ucenici nu îndrăznea să-L întrebe: „Cine ești Tu?“, știind că este Domnul. Deci, s'a apropiat Iisus și a luat pâne și le-a dat, asemenea și pește. Aceasta era a treia oară când, se arăta Iisus ucenicilor Săi, după învierea Sa din morți.

Evangelia XI a Învierii.

Dela Ioan, cap. XXI, v. 15-25.

In vremea aceea, după ce au prânzit, a zis Iisus către Simon Petru : „Simone a lui Iona, mă iubești tu oare mai mult decât aceștia ?“. Răspuns-a Petru : „Adevărat, Doamne, Tu știi că Te iubesc“. Și Iisus i-a zis : „Paște mieluseii Mei !“. Zis-a lui iarăși a două oară : „Simone al lui Iona, mă iubești tu oare ?“. Răspunsu-i-a Petru : „Adevărat, Doamne, Tu știi că Te iubesc“. Și Iisus i-a zis : „Paște oile Mele !“. Zis-a lui a treia oară : „Simone al lui Iona, mă iubești tu oare ?“. Și s'a întristat Petru, că i-a zis a treia oară : „Mă iubești tu oare ?“. Și i-a zis : „Doamne, Tu toate le știi, Tu știi că Te iubesc“. Și Iisus i-a zis : „Paște oile Mele !“. Adevărul adevărat îți grăesc : „Când erai mai tânăr, te încingeai singur și te duceau unde voiai ; iară dacă vei îmbătrâni, vei întinde mâinile tale și altul te va încinge și te va duce unde nu voești“. Iar aceasta a spus-o ca să-i dea a înțelege cu ce moarte va proslăvi Petru pe Dumnezeu. Și zicând aceasta i-a zis : „Urmează-mi !“. Petru însă întorcându-se și văzând venind după dânsul pe ucenicul pe care-l iubea Iisus și care la Cină răzămându-și capul pe

pieptul Lui, întrebase : „Doamne, cine este cel ce are să Te vândă?“. Pe acesta văzându-l Petru, a zis către Iisus : „Doamne, dar acesta ce?“. Iară Iisus i-a zis : „De voi vrea să rămâie acesta până voi veni, ce ai tu? Tu, urmează-Mi!“. Și s'a lățit vorba aceasta între frați, că ucenicul acela nu va muri. Iisus însă nu i-a zis că nu va muri, ci : „De voi vrea să rămâie acesta până voi veni, ce ai tu?“. Acesta este ucenicul, care mărturisește despre aceasta, și a scris acestea : și știm că mărturisirea lui este adevărată. Sânt încă și alte multe câte a făcut Iisus, care de s'ar fi scris cu deamăruntul, mi se pare, că nici în lumea aceasta n'ar fi încăput cărțile ce s'ar fi scris, Amin.

CUPRINSUL

Pagina

Slujba înmormântării mirenilor	1
Slujba înmormântării pruncilor	46
Slujba înmormântării de sfintele Paști și de peste toată săptămâna luminată	65
Rânduiala parastasului	83
Molitfa la hainele ce se dau de pomană . .	112
Litia mică	113
Evangelii ce se citesc la stâlpi	119
Cuprinsul	134

